

เอกสารวิชาการกรณีศึกษาส่วนบุคคล

เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับญัตติขอเปิด
อภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็น
รายบุคคลของกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1 สำนักการประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

นายวิมล กสิบุตร

เอกสารนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตร
“การพัฒนานักบริหารระดับสูง” รุ่นที่ 6
สำหรับข้าราชการรัฐสภาสามัญ
ซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ
ที่มีคุณสมบัติพร้อมที่จะได้รับการประเมินให้เป็นระดับเชี่ยวชาญ
รัฐสภา
พ.ศ. 2555

คำนำ

รายงานเอกสารวิชาการกรณีศึกษาส่วนบุคคล เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เกี่ยวข้องตื้อขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลของ กลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1 สำนักการประชม เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตร “การพัฒนานักบริหารระดับสูง” รุ่นที่ 6 สำหรับข้าราชการรัฐสภาสามัญ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ 8 ที่มีคุณสมบัติพร้อมที่จะประเมินให้ดำรงตำแหน่ง ระดับ 9 ประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะรัฐสภา โดยการศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานเกี่ยวกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติ ไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล รวมทั้งสภาพปัญหาและสาเหตุ ตลอดจน ข้อเสนอแนะแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน จัดโดยสำนักพัฒนาบุคลากร สำนักงาน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ระหว่างวันที่ 12 มิถุนายน – 2 ธันวาคม 2555

ผู้ศึกษาหวังว่าเอกสารวิชาการฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานและผู้ที่เกี่ยวข้องกับ วงงานรัฐสภา เพื่อใช้เป็นแนวทางการแก้ปัญหา และสนับสนุนการปฏิบัติงานของกลุ่มงาน พระราชบัญญัติและญัตติ 1 ตลอดทั้งเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากรและประสิทธิผล รวมทั้งการ ประสานงาน เพื่อประโยชน์สูงสุดต่อสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

วิมล กสิบุตร
ธันวาคม 2555

กิตติกรรมประกาศ

ในการจัดทำเอกสารวิชาการกรณีศึกษาส่วนบุคคล เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เกี่ยวญาติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ของกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1 สำนักการประชุม ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร สำเร็จได้ ด้วยความกรุณาจากคณะอาจารย์ที่ปรึกษาประจำหลักสูตร และวิทยากรผู้ให้ความรู้ในวิชาต่าง ๆ เป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณท่านรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (นายบุญล สุัญญัติเสรี) อาจารย์บุญเฉิด โสภณ อาจารย์อุดม มุ่งเกษม และอาจารย์อภิมุข สุขประสิทธิ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาด้านการศึกษา ค้นคว้า ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการจัดทำเอกสารวิชาการกรณีศึกษาส่วนบุคคล ด้วยความเสียสละและอดทนอธิบายซ้ำแล้วซ้ำอีก เพื่อให้เกิดความเข้าใจตลอดหลักสูตรของการอบรม จนทำให้การจัดทำเอกสารวิชาการเล่มนี้สำเร็จได้

และสุดท้ายขอขอบพระคุณผู้บังคับบัญชาทุกท่านที่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือตลอดจน ข้อมูลที่ใช้ในการจัดทำรายงานฉบับนี้นอกจากนั้นขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ร่วมการอบรมทุกท่าน ที่เป็นกำลังใจในการศึกษา เจ้าหน้าที่ทุกท่านของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของสำนักพัฒนาบุคลากรที่คอยช่วยเหลือตลอดระยะเวลาการอบรม และจะได้นำความรู้ที่ได้ จากการอบรมไปพัฒนาให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

วิมล กสิบุตร

ธันวาคม 2555

บทคัดย่อ

เอกสารวิชาการกรณีศึกษาส่วนบุคคล เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลของกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1 สำนักการประชุม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา วิเคราะห์ ถึงสภาพปัญหา และศึกษาแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล โดยมีขอบเขตเฉพาะงานของนิติกร กลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1 สำนักการประชุม ทั้งนี้ ได้ทำการศึกษาข้อมูล ศึกษาจากกระบวนการของการปฏิบัติงานในลักษณะการปฏิบัติงานจริง จากการซักถามนิติกร โดยการวิเคราะห์ จากข้อมูล วิธีการปฏิบัติงาน สภาพปัญหา และอุปสรรคในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ของกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1 สำนักการประชุม พร้อมทั้งศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ทฤษฎี แนวคิดที่เกี่ยวข้องในการเพิ่มประสิทธิภาพ การประสานงาน การทำงานเป็นทีม และการบริหารจัดการความรู้ จากการศึกษาพบว่าปัญหาที่ทำให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลของกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1 ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการปฏิบัติงานของนิติกรยังคงมีปัญหาในเรื่อง การบันทึก วิเคราะห์ และเสนอความเห็น โดยเฉพาะเรื่องของการขาดองค์ความรู้ในเชิงสหวิชาการ โครงสร้างรูปแบบของญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ตลอดจนบริบทของเนื้อหาสาระของญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลที่ต้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 158 และมาตรา 159 และข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ปัญหาจากการประชุมใช้เวลานานเกิน 8 ชั่วโมงหรืออาจถึง 24 ชั่วโมงและต่อเนื่องหลายวันส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ จากปัญหาเหล่านี้จึงควรเพิ่มประสิทธิภาพ โดยการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้และมีการสอนงานจาก ผู้มีประสบการณ์ ควรมีการปรับกระบวนการให้มีเวลาได้ตระเตรียมศึกษาข้อมูลล่วงหน้า และฝึกใช้ทักษะในการคาดการณ์ล่วงหน้า พร้อมทั้งวางระบบการจัดเตรียมข้อมูล การทำงานเป็นทีม จัดฝึกอบรม สร้างขวัญและกำลังใจให้กับผู้ปฏิบัติงานโดยปลูกฝังจิตสำนึกให้ผู้ปฏิบัติงานเห็นถึงความสำคัญของงานที่ปฏิบัติและเกิดความภาคภูมิใจ

วิมล กสิบุตร

ธันวาคม 2555

LIART

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	(1)
กิตติกรรมประกาศ	(2)
บทคัดย่อ	(3)
สารบัญ	(4)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตการศึกษา	4
นิยามศัพท์	4
วิธีการศึกษา	4
บทที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	5
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพ	5
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการความรู้	6
แนวคิดเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีม	8
แนวคิดเกี่ยวกับการประสานงาน	9
บทที่ 3 การปฏิบัติงานเกี่ยวกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ	
นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล	12
ขั้นตอนการดำเนินการ	37
ขั้นตอนการปฏิบัติงาน	38
บทที่ 4 ปัญหาสาเหตุและแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพ	40
ความยุ่งยากในการดำเนินการ/ปัญหา/อุปสรรค	40
แผนผังปัญหาและสาเหตุ	43
ควรมีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้และมีการสอนงานจากผู้มีประสบการณ์	46
มีการศึกษาและรวบรวมจัดทำคู่มือ	46
มุ่งเน้นการทำงานเป็นทีม	46
จัดฝึกอบรมเทคนิคในการประสานงาน	47
สร้างขวัญและกำลังใจให้กับผู้ปฏิบัติงาน	47
แผนผังการเพิ่มประสิทธิภาพ	48

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	49
สรุป	49
ข้อเสนอแนะ	50
บรรณานุกรม	51
ประวัติผู้ศึกษา	52

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 กำหนดให้รัฐสภา ประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร ประกอบด้วย สมาชิกจำนวนสี่ร้อยแปดสิบคน โดยเป็นสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจำนวนสี่ร้อยคน และสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งแบบสัดส่วนจำนวนแปดสิบคน

กำหนดให้ภายในสามสิบวันนับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้มีการเรียกประชุมรัฐสภา เพื่อให้สมาชิกได้มาประชุมเป็นครั้งแรก

ในปีหนึ่ง ให้มีสองสมัย คือ สมัยประชุมสามัญทั่วไป และสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ซึ่งสมัยหนึ่ง ๆ ให้มีกำหนดเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวัน แต่พระมหากษัตริย์จะโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ขยายเวลาออกไปก็ได้ หรือเมื่อมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ พระมหากษัตริย์จะทรงเรียกประชุมรัฐสภา เป็นการประชุมสมัยวิสามัญก็ได้

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นองค์กรซึ่งทำหน้าที่สนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ด้านนิติบัญญัติของสมาชิกรัฐสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่จัดการประชุมคือ สำนักงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จะดำเนินการจัดให้มีการประชุมร่วมกันของรัฐสภาและการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ ทั้งสนับสนุนกระบวนการตรากฎหมาย และกระบวนการตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดิน จึงมีความจำเป็นที่ต้องเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการภายในองค์กรให้สามารถตอบสนองภารกิจของสมาชิกรัฐสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้อย่างมีประสิทธิภาพในด้านการบริการและอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ กลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1 เป็นหน่วยงานหนึ่งในสำนักงานประชุมที่จะต้องปฏิบัติงานเลขานุการในที่ประชุม ทั้งการประชุมร่วมกันของรัฐสภาและการประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยมีหน้าที่ตรวจสอบศึกษา วิเคราะห์ บันทึกเสนอความเห็น ติดตาม และแจ้งผลการพิจารณาเพื่อยืนยันมติเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติ พระราชกำหนด และญัตติ ดำเนินการเกี่ยวกับการแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี และดำเนินการเกี่ยวญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล เป็นต้น ซึ่งการประชุมสภาผู้แทนราษฎรในแต่ละครั้งอาจราบรื่นเป็นไปตามมติที่ได้มีการตกลงกันได้ แต่บางครั้งอาจมีปัญหาอุปสรรคไม่เป็นไปตามที่ตกลงกัน หรืออาจเกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้นได้

การเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีรายบุคคล เพื่อลงมติไม่ไว้วางใจเป็นมาตรการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของสภาผู้แทนราษฎร โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจเป็นไปตามหลักการที่ว่า “ฝ่ายบริหารจะอยู่ได้ โดยความไว้วางใจของฝ่ายนิติบัญญัติ” ดังนั้น การอภิปรายไม่ไว้วางใจจะมีขึ้น

ก็ต่อเมื่อสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่าไม่ควรไว้วางใจให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีบริหารราชการแผ่นดินต่อไป

การปฏิบัติงานเกี่ยวญาติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 158 และมาตรา 159 นั้น ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2551 ข้อ 169 กำหนดว่า “เมื่อประธานสภาได้รับญัตติตามข้อ 168 แล้ว ให้ทำการตรวจสอบ หากมีข้อบกพร่องให้ประธานสภาแจ้งผู้เสนอทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับญัตติ และเมื่อประธานสภาได้ตรวจสอบความถูกต้องของญัตติแล้ว ให้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมเป็นเรื่องด่วนและแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบ

ในทางปฏิบัติพรรคร่วมฝ่ายค้านจะประสานงานมาที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรโดยตรงเพื่อขอให้รีบดำเนินการบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมเป็นเรื่องด่วนซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในการดำเนินการดังนี้

การตรวจสอบลายมือชื่อผู้เสนอญัตติต้องขอความร่วมมือจากกลุ่มงานทะเบียนประวัติสำนักบริหารงานกลาง ซึ่งเป็นภารกิจโดยตรงของสำนักบริหารงานกลางเนื่องจากมีฐานข้อมูลลายมือชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคน และเป็นเอกสารข้อมูลส่วนบุคคลเป็นเอกสารชั้นความลับ โดยในทางปฏิบัติกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1 สำนักการประชุม จะมอบหมายให้นิติกรเจ้าของเรื่องดำเนินการตรวจสอบควบคู่กันไปด้วย ซึ่งมีบ่อยครั้งที่การรับรองลายมือชื่อของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ร่วมเสนอญัตติเพื่อขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล มีการตรวจสอบลายมือชื่อไม่ถูกต้องตรงกัน ซึ่งจำเป็นจะต้องหาข้อยุติก่อนที่จะบันทึกเสนอกราบเรียนประธานสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาอนุญาตบรรจุระเบียบวาระการประชุม รวมถึงการประสานงาน เพื่อตรวจสอบหลักฐานที่ได้เสนอขอให้ถอดถอนนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีต่อประธานวุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 270 และมาตรา 271 กรณีที่นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีถูกกล่าวหาว่ามีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงด้วย การตรวจสอบเนื้อหาของญัตติ ซึ่งเมื่อพบข้อบกพร่องไม่สามารถดำเนินการตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2551 ข้อ 169 วรรคแรกได้ ซึ่งในทางปฏิบัติของการตรวจสอบญัตติทั่ว ๆ ไป เมื่อพบข้อบกพร่องของญัตติจะต้องแจ้งผู้เสนอเพื่อทราบและลงนามกำกับการแก้ไข แต่สำหรับญัตติไม่ไว้วางใจต้องประสานงานทางโทรศัพท์เพื่อให้ผู้เสนอดำเนินการแก้ไขในทันที โดยการนำส่งเอกสารที่ถูกต้องหรืออำนวยความสะดวกในการจัดพิมพ์ให้มีความถูกต้องเพื่อสนองนโยบายของประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อบรรจุระเบียบวาระการประชุมเป็นเรื่องด่วนตามที่ฝ่ายค้านร้องขอ การเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลไม่เป็นไปตามแนวทางที่เคยปฏิบัติมา เนื่องจากญัตติดังกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมร้ายแรงผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ราชการหรือจงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายจะต้องแนบสำเนาคำร้องขอถอดถอนรัฐมนตรีมาพร้อมกับญัตติ

LIR

ดังกล่าวด้วย แต่ผู้เสนอญัตติดังกล่าวไม่ได้แนบสำเนาคำร้องขอถอดถอนนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมาให้ตามแนวทางที่เคยปฏิบัติ จึงต้องประสานงานกับผู้ร่วมเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล และเจ้าหน้าที่กลุ่มงานผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร แต่ได้รับแจ้งว่าไม่สามารถให้เอกสารดังกล่าวได้ เนื่องจากได้มีการยื่นเอกสารหลักฐานการรับคำร้องต่อประธานวุฒิสภาซึ่งเป็นการดำเนินที่ถูกต้องแล้ว ทำให้ต้องประสานงานไปยังสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ซึ่งเป็นหน่วยงานทางธุรการที่เกี่ยวข้องจึงทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินงานล่าช้า การทำความเข้าใจว่าเป็นญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล จะต้องมีการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ รวมทั้งต้องมีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติมในการทำความเข้าใจ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญและข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรในการเสนอญัตติ ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการบันทึกความเห็นประกอบการพิจารณาวินิจฉัยเพื่อนำกราบเรียนประธานสภาผู้แทนราษฎร การเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอญัตติเสนอช่วงเวลากระชั้นชิดซึ่งใกล้ปิดสมัยประชุมสามัญทั่วไป ทำให้ระยะเวลาการดำเนินการมีจำกัดและอาจผิดพลาดได้ ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาถึงปัญหาและสาเหตุที่ทำให้เกิดสภาพดังกล่าวในกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1 รวมทั้งหาแนวทางแก้ไขเพื่อให้กลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1 มีแนวทางการปฏิบัติงานเกี่ยวกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้การดำเนินการประชุมสภาผู้แทนราษฎรเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้อง และรวดเร็ว รวมทั้งตอบสนองความต้องการของประธานสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และผู้บังคับบัญชาได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาลักษณะการปฏิบัติงานเกี่ยวกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลของกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1
2. เพื่อศึกษาลักษณะของปัญหาและสาเหตุเกี่ยวกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลของกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1
3. เพื่อศึกษาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานเกี่ยวกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลของกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. จะสามารถพัฒนาในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ในอดีตและปัจจุบันของกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1
2. จะสามารถแก้ไขปัญหาและสาเหตุของการทำให้เกิดอุปสรรคในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับญัตติ ขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ในอดีตและปัจจุบันของกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1

3. จะมีหลักเกณฑ์และข้อกำหนดในการพิจารณาญาติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล สำหรับใช้ในการสนับสนุนการพิจารณาญาติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

4. จะมีรูปแบบ หลักเกณฑ์ และแนวทางในการดำเนินการของคณะกรรมการตรวจสอบเอกสารข้อมูลและโสตทัศนวัสดุที่จะนำเสนอเพื่อประกอบการอภิปรายญาติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

5. จะมีการรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลเกี่ยวกับญาติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน สำหรับใช้อ้างอิงในการพิจารณาญาติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลในครั้งต่อไป และเป็นคลังข้อมูลของกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญาติติ 1 สำนักงานการประชุม

6. ผลการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นองค์ความรู้สำหรับการศึกษาต่อไปในอนาคต

ขอบเขตการศึกษา

ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานเกี่ยวกับญาติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลของกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญาติติ 1 สำนักงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

นิยามศัพท์

1. การเพิ่มประสิทธิภาพ หมายถึง การทำงานที่มีคุณภาพ ถูกต้อง และรวดเร็ว
2. การปฏิบัติงานเกี่ยวกับญาติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล หมายถึง การวิเคราะห์ การตรวจสอบเนื้อหา และลายมือชื่อของผู้เสนอญาติเพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญและข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร และบันทึกเสนอความเห็นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่ออนุญาตบรรจุระเบียบวาระการประชุมเป็นเรื่องด่วนตามที่ฝ่ายค้านร้องขอ

วิธีการศึกษา

1. ศึกษาจากเอกสารทฤษฎี แนวคิด ที่เกี่ยวข้องในเรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานเกี่ยวกับญาติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล การประสานงาน การทำงานเป็นทีม และการให้บริการ

2. รวบรวมข้อมูลและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการการปฏิบัติงานเกี่ยวกับญาติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลของกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญาติติ 1 สำนักงานการประชุม

3. เสนอแนะแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานเกี่ยวกับญาติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลที่ของกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญาติติ 1 สำนักงานการประชุม

บทที่ 2

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานเกี่ยวกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลของกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1 สำนักงานการประชุม ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยผู้ศึกษาได้ศึกษาและได้นำแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและใช้ในการวิเคราะห์ศึกษา ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพ
2. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM)
3. แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างทีมงาน
4. แนวคิดเกี่ยวกับการประสานงาน

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพ

“ประสิทธิภาพ” หมายถึง การใช้ทรัพยากรในการดำเนินการใด ๆ ก็ตามโดยมีสิ่งมุ่งหวังถึงผลสำเร็จ และผลสำเร็จนั้นได้มาโดยใช้ทรัพยากรน้อยที่สุด และการดำเนินการเป็นไปอย่างประหยัดไม่ว่าจะเป็นระยะเวลา ทรัพยากร แรงงาน รวมทั้งสิ่งต่าง ๆ ที่ต้องใช้ในการดำเนินการนั้น ๆ ให้เป็นผลสำเร็จและถูกต้อง (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี)

ทิพาวดี เมฆสุวรรณ (2538 : 2) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพว่าเป็นสิ่งที่วัดได้หลายมิติตามแต่วัตถุประสงค์ที่ต้องการพิจารณา คือ

1. ประสิทธิภาพในมิติของกระบวนการบริหาร (Process) ได้แก่ การทำงานที่ได้มาตรฐานรวดเร็ว ถูกต้อง และใช้เทคนิคที่สะดวกขึ้นกว่าเดิม
2. ประสิทธิภาพในมิติของผลผลิตและผลลัพธ์ ได้แก่ การทำงานที่มีคุณภาพเกิดประโยชน์ต่อสังคม เกิดผลกำไร ทนเวลาผู้ปฏิบัติงาน มีจิตสำนึกที่ดีต่อการทำงาน และให้บริการเป็นที่พอใจของลูกค้า หรือผู้มารับบริการ

รังสิมา มั่นใจอารีย์ (2550) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพว่า เป็นการเปรียบเทียบทรัพยากรที่ใช้ไป (Input) กับผลที่ได้จากการทำงาน (Output) ว่าดีขึ้นอย่างไรแค่ไหน ความมีประสิทธิภาพ หมายถึง การมีสมรรถนะหรือความสามารถในการทำงานที่ก่อให้เกิดผลสูง โดยได้รับผลผลิตที่มีมูลค่าสูงกว่ามูลค่าของทรัพยากรที่เสียไป

ประสิทธิภาพของบุคคล หมายถึง ความสามารถในการทำงานเสร็จโดยสูญเวลาและเสียพลังงานน้อยที่สุด เช่น การทำงานได้เร็วและดี

โดยสรุปแล้ว ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถในการทำงานที่ก่อให้เกิดผลงานที่มีคุณภาพ ถูกต้อง และรวดเร็ว เกิดประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง และเป็นที่ยอมรับของผู้มารับบริการ โดยการใช้ทรัพยากรน้อยที่สุด

บุคคลที่มีประสิทธิภาพในการทำงาน หมายถึง บุคคลที่ตั้งใจปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ และใช้เทคนิควิธีการทำงานที่สามารถสร้างผลงานได้มากและเป็นผลงานที่มีคุณภาพ โดยสิ้นเปลืองทุน ค่าใช้จ่าย พลังงาน และเวลาน้อยที่สุด สามารถคิดค้น ดัดแปลงวิธีการทำงานให้ได้ผลดียิ่งขึ้นเสมอ มีความสุขและความพึงพอใจในการทำงาน

การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานโดยการสร้างแรงจูงใจเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ผู้ศึกษาได้ อาศัยทฤษฎีความต้องการของแมคเคลลแลนด์

ทฤษฎีความต้องการของแมคเคลลแลนด์ (McClelland's Socially Acquired Needs Theory) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่เสนอโดยแมคเคลลแลนด์ (David McClelland) ในปี ค.ศ. 1962 เน้นความต้องการของมนุษย์มี 3 ประการ เป็นความต้องการที่เกิดจากการเรียนรู้ในสังคม ในวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่จะพัฒนา ให้เกิดเป็นความต้องการขึ้นในตัวบุคคล ความต้องการ 3 ประการนี้ คือ

1. ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) ที่ต้องการมีความสามารถปฏิบัติงาน ดำเนินกิจกรรม จนบรรลุเป้าหมายได้สำเร็จตามความปรารถนา

2. ความต้องการความสัมพันธ์ที่ดี (Need for Affiliation) ต้องการความรักใคร่ชอบพอบ เป็นมิตรกับบุคคลรอบข้าง

3. ความต้องการอำนาจ (Need for Power) ต้องการมีตำแหน่งหน้าที่การงานที่มีอำนาจบังคับบัญชา ต้องการมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น

โดยทฤษฎีของแมคเคลลแลนด์ วางกรอบแรงจูงใจมุ่งไปที่ความต้องการ 3 ประการ ซึ่งความเป็นจริงของทฤษฎีนี้จะขึ้นกับรากฐานความเป็นอยู่ในองค์การที่สามารถจัดการตอบสนองความต้องการเบื้องต้นทางร่างกายและความมั่นคงปลอดภัยของบุคลากรได้ครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว บุคลากรจึงต้องการความสำเร็จ ต้องการความสัมพันธ์ที่ดี และต้องการอำนาจตามมา

ลักษณะที่สำคัญของทฤษฎี

1. แมคเคลลแลนด์ ให้แนวคิดว่าความต้องการเป็นสิ่งที่จะพัฒนาและเปลี่ยนแปลงได้ถ้าบุคคล มีประสบการณ์การเรียนรู้ ศึกษา อบรม หรือจัดสิ่งแวดล้อมในองค์การให้ส่งเสริมความรู้ ความคิด นับเป็นจุดเด่นของการจัดการในองค์การที่สามารถมีบทบาทตรวจสอบความต้องการของบุคคล และช่วยพัฒนาบุคคลให้เขาแก้ไขปรับปรุงความต้องการได้

2. ความต้องการความสำเร็จเป็นแรงจูงใจที่พบว่ามีคุณค่าต่อบุคคลและต่อองค์การมาก เพราะเป็นที่มาของการปรับเปลี่ยน เจตคติ และเป้าหมายของบุคคลให้มุ่งพัฒนาความรู้ความสามารถ และทักษะต่าง ๆ เพื่อการปฏิบัติงานให้ได้ผลดี และมีความสำเร็จ

2. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM)

การเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานเกี่ยวกับยุคดิจิทัลเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรนั้น ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดและ ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการความรู้ (KM) มาใช้ในการจัดการความรู้ โดยมีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ร่วมกันและ มีการสอนงาน การสอนงานไม่ได้หมายถึงสาระของการสอนหรือบอกถึงวิธีการทำงานเท่านั้น แต่ยังหมายความ รวมถึงการช่วยเหลือ การให้คำแนะนำ การให้กำลังใจและให้โอกาสในการทำสิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้น โดยการสอนงานเป็นวิธีการที่จะช่วยให้เพื่อนร่วมงานประสบความสำเร็จในการทำงานอย่างเป็นอิสระและมีประสิทธิภาพ

ซึ่งการสอนงานเป็นวิธีการหนึ่งในการบริหารที่ผู้บังคับบัญชาควรทำความเข้าใจเพื่อการนำไปใช้ในการบริหารงานจะได้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพ

การสอนงานมีประโยชน์ทั้งต่อผู้ได้รับการสอน ผู้สอน และต่อองค์กรช่วยพัฒนาความรู้ ความเข้าใจให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาหรือเพื่อนร่วมงาน ช่วยพัฒนาสัมพันธภาพในระหว่างผู้ปฏิบัติงาน อีกทั้งมีค่าใช้จ่ายน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นกับการจัดการฝึกอบรมในลักษณะเต็มรูปแบบ

ดังนั้น จะเห็นว่าการสอนงานก่อให้เกิดประโยชน์มากมายรวมทั้งช่วยจุดประกายกระตุ้นให้เกิดความพยายามเพื่อไปสู่เป้าหมาย ช่วยเพิ่มความมั่นใจในการทำงาน เพิ่มประสิทธิภาพให้แก่ทีมงานและองค์กร เพิ่มขีดความสามารถของความรับผิดชอบและความรอบคอบในการตัดสินใจช่วยให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดีขึ้นและยังช่วยให้สื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการสอนงานที่จะประสบความสำเร็จได้นั้นต้องควบคู่ไปกับการแก้ปัญหาด้วย ในการเรียนรู้และทำงานร่วมกันของผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาโดยผู้ศึกษาได้อาศัยแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎี KM ดังนี้

รศ. อัญญาณี คล้ายสุบรรณ (2550) ได้กล่าวถึงแหล่งความรู้ที่แฝงและฝังอยู่ในตัวคนประเภทนี้อยู่ในแหล่ง ๆ เดียวคือ บุคคล ทั้งที่เป็นส่วนบุคคล และกลุ่มบุคคลที่รวมกันอยู่ในองค์กร ความรู้เหล่านี้มีทั้งที่เป็น Tacit Knowledge ที่สามารถถ่ายทอดออกมาแล้วบันทึกได้ เป็น Tacit Knowledge ที่ถ่ายทอดออกมาให้คนอื่นรับรู้ได้ แต่ไม่สามารถบันทึกได้ รวมทั้ง Tacit Knowledge ที่เจ้าของความรู้ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาให้คนอื่นรู้ได้

ความรู้เช่นนี้จะฝังตัวอยู่ในทักษะ ความสามารถ ความเชื่อ คุณค่า ประสบการณ์ บรรทัดฐาน กระบวนการทำงาน โครงสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างลูกค้ำกับองค์กร รวมทั้งหุ้นส่วนขององค์กร ความรู้ดังกล่าวจะเป็นทั้งความรู้ในระดับบุคคล และกลุ่มบุคคล เป็นความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในองค์กร การฝึกฝนตนเองของสมาชิก การทดลองการปฏิบัติงานที่เกิดจากความร่วมมือกัน

ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช (2548) ได้กล่าวว่าการจัดการความรู้คือเครื่องมือ เพื่อการบรรลุเป้าหมาย 4 ประการ ได้แก่ บรรลุเป้าหมายของงาน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรไปเป็นองค์กรเรียนรู้และบรรลุความเป็นชุมชน เป็นหมู่คณะ ความเอื้ออาทรระหว่างกันในที่ทำงาน เทคนิคการแลกเปลี่ยนความรู้ฝังลึก

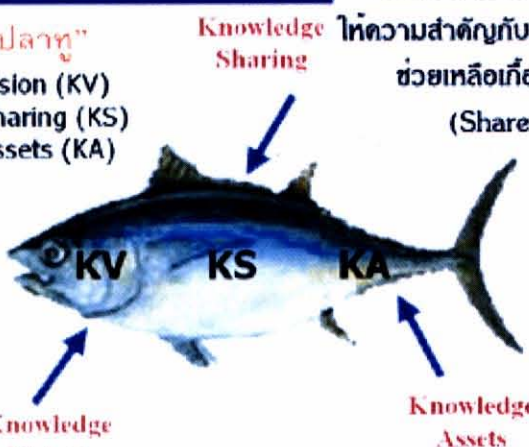
ความรู้หลักที่เป็นเป้าหมายของการจัดการความรู้ คือ ความรู้ฝังลึก (Tacit Knowledge) ซึ่งเป็นความรู้ที่จับต้องยากหรือไม่ได้เลย แลกเปลี่ยนยาก ในบางครั้งแม้เจ้าตัวก็ไม่รู้ว่าตนมีความรู้นั้น จึงต้องมีวิธีการแลกเปลี่ยนความรู้ฝังลึกนี้

ดร. ประพนธ์ ผาสุกยิต (2547) ได้กล่าวว่า KM เป็นปลาตัวหนึ่งที่มีส่วนประกอบ 3 ส่วน คือ ส่วนหัว ส่วนกลางตัว และส่วนหาง รูปร่างของปลาแต่ละตัว ซึ่งหมายถึงการทำ KM ในแต่ละหน่วยงาน จะแตกต่างกันออกไป บางหน่วยงานอาจจะเน้นส่วนที่เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งก็หมายความว่า ส่วนกลางตัวปลาจะมีรูปร่างค่อนข้างใหญ่กว่าส่วนอื่น ในขณะที่บางหน่วยงานอาจจะเน้นตรงส่วนที่เป็นคลังความรู้และการใช้ ICT ก็แสดงว่าหน่วยงานนั้นจะมีส่วนหางปลาที่ใหญ่กว่าส่วนอื่น ดังนั้น ปลาแต่ละตัว (แต่ละหน่วยงาน) จึงมีรูปร่างไม่เหมือนกัน บางตัวใหญ่ที่ส่วนท้อง บางตัวใหญ่ตรงส่วนหาง เรียกได้ว่ามีรูปร่างต่าง ๆ กันไป เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง

แนวทางหนึ่ง ที่จะช่วยให้ “ไม่ไปผิดทาง”

- KM Model “ปลาหู”**
- Knowledge Vision (KV)
 - Knowledge Sharing (KS)
 - Knowledge Assets (KA)

Knowledge Vision
 ส่วนหัว ส่วนตา
 มองว่ากำลังจะไปทางไหน
 ต้องตอบได้ว่า **ทำ KM ไปเพื่ออะไร**

ส่วนกลางลำตัว ส่วนที่เป็น หัวใจ
Knowledge Sharing
 ให้ความสำคัญกับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
 ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน
 (Share & Learn)

Knowledge Assets
 ส่วนหาง สร้างคลังความรู้
 เชื่อมโยงเครือข่าย ประยุกต์ใช้ ICT
 สะบัดหาง สร้างพลังจาก CoPs

3.แนวคิดเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีม

การเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานเกี่ยวกับอุบัติเหตุเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีมมาใช้ในการปรับปรุงการปฏิบัติงานเพราะการทำงานเป็นทีมจะเป็นประโยชน์สูงสุดขององค์กรและมีโอกาสประสบผลสำเร็จมากกว่าการทำงานคนเดียว ดังนั้น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประสิทธิผล โดยผู้ศึกษาได้อาศัยแนวคิดการสร้างทีมงานดังต่อไปนี้

- ไพโรจน์ บาลัน (2551) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะต่าง ๆ ของทีมที่มีประสิทธิผลสูง ได้แก่
1. สมาชิกในทีมเห็นชอบในเป้าหมายที่วางไว้และยึดมั่นในเป้าหมายนั้น ถ้าเป็นไปได้สมาชิกในทีมจะต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน และมีความเป็นไปได้
 2. เป้าหมายของทีมมีความสำคัญกว่าเป้าหมายเฉพาะบุคคล
 3. สมาชิกในทีมเข้าใจในบทบาทของตนเองอย่างชัดเจน และมีการเปลี่ยนความรับผิดชอบเมื่อจำเป็น
 4. สมาชิกในทีมมีส่วนร่วมในการแบ่งปันทักษะและประสบการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสมในการปฏิบัติงาน
 5. สมาชิกในทีมต้องมีความอดทน และยอมรับในความผิดพลาดที่เกิดขึ้นทั้งของตนเองและของผู้อื่น
 6. สมาชิกในทีมมีการเปิดใจยอมรับต่อแนวคิดใหม่ ๆ มุมมองอื่น ๆ และยอมรับความเสี่ยง
 7. การตัดสินใจอยู่บนพื้นฐานของเนื้อหาและสาระสำคัญของแนวคิดที่ถูกเสนอ ไม่ใช่ตัดสินใจตามสไตล์และตำแหน่งหรือสถานภาพของผู้ที่นำเสนอแนวคิดนั้น
- การทำให้ทีมงานมีผลการปฏิบัติงานเป็นเลิศ
1. กำหนดวัตถุประสงค์ที่แสดงถึงความจำเป็นเร่งด่วน และความคุ้มค่ากับเงินและเวลาที่จะต้องเสียไป ตลอดจนกำหนดเป้าหมายและทิศทางในการดำเนินงานที่ชัดเจน

2. คัดเลือกสมาชิกในทีมโดยดูจากความรู้ ประสบการณ์ ทักษะและเจตคติของแต่ละคนไม่ใช่ดูจากบุคลิกภาพ
3. ตื่นตัวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในการประชุมครั้งแรก ๆ
4. กำหนดกฎเกณฑ์ในการปฏิบัติที่ชัดเจน
5. กำหนดงานและเป้าหมายที่มุ่งเน้นผลการปฏิบัติงาน
6. ให้ข้อเท็จจริงและข้อมูลใหม่ ๆ เสมอ เพื่อสร้างความท้าทายในการปฏิบัติงาน
7. ใช้การประเมินหรือการวิพากษ์วิจารณ์ที่เป็นเชิงบวก ตลอดจนการแสดงความยกย่องชื่นชมและให้รางวัลเพื่อส่งเสริม และกระตุ้นการทำงานให้กับสมาชิกในทีม ทีมจะมีปัญหาหรือไม่ก็ตามควรวางแผนเป็นระยะเพื่อเติมพลังและกระตุ้นการอุทิศตนของสมาชิกในทีม

การสร้างพลังให้กับทีมงาน

1. มีการกระตุ้นพลังการอุทิศตน โดยให้ใช้เวลาห้านาทีช่วงเริ่มต้นการประชุมในแต่ละครั้ง เพื่อเน้นย้ำสิ่งที่ทำได้สำเร็จและเป้าหมายต่อไป
2. เน้นย้ำกับสมาชิกในทีมเกี่ยวกับผลประโยชน์ส่วนบุคคลที่จะเกิดขึ้นจากความสำเร็จของทีม
3. ระบุ “ชัยชนะเล็ก ๆ” ที่จะช่วยทีมให้สามารถก้าวซึ่งความมั่นใจและขวัญกำลังใจ
4. เน้นย้ำกับสมาชิกในทีมถึงความสำคัญนานของพวกเขา

4.แนวคิดเกี่ยวกับการประสานงาน

การเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติเกี่ยวกับญาติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ผู้ศึกษาพบว่า การประสานงานที่ดีมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งในปฏิบัติงาน เพราะการที่บุคคลหรือหน่วยงานในองค์กรทำงานร่วมกับบุคคลและหน่วยงานอื่นเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกันมีลักษณะเป็นกระบวนการที่ต้องกระทำอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกันเพื่อให้งานสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้ศึกษาได้อาศัยแนวคิดด้านการประสานงาน ดังนี้

อุทัย หิรัญโต (2520) ได้กล่าวถึงการประสานงานว่า

การประสานงานเป็นกระบวนการ ๆ หนึ่งของการบริหาร ซึ่งถือว่ามีสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะไม่ว่าจะเป็นตัวบุคคลหรือองค์การใด ๆ ก็ดี ไม่อาจทำงานหรือบริหารงานได้สำเร็จตามลำพัง จะต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับคนอื่นอยู่ด้วยเสมอ ยิ่งเป็นองค์การที่มีขนาดใหญ่ ความจำเป็นในการประสานงานก็มีมากขึ้นตามตัว ถ้าเราพิจารณาถึงโครงสร้างขององค์การและการจัดระบบงานขององค์การ จะเห็นได้ว่าการประสานงานนั้นเป็นสิ่งที่ขาดเสียมิได้ เนื่องจากการบริหารงานจำต้องมีการแบ่งสรรปันส่วนงานออกเป็นแผนก เป็นกอง หรือเป็นฝ่าย ผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนได้รับมอบงานไปทำเป็นส่วนสัด จึงเป็นการจำเป็นที่ผู้เป็นหัวหน้างานจะต้องจัดให้งานที่แบ่งกันไปทำนั้นมีการประสานกันในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่ง

ความหมายของการประสานงาน การประสานงานเป็นกระบวนการหนึ่งในหลายกระบวนการของการบริหารงานให้บรรลุผล ตามวัตถุประสงค์ เป็นการจัดระบบ กำหนดวิธีการ และจัดกลไกต่าง ๆ ขององค์การ ให้การปฏิบัติงานของส่วนต่าง ๆ ของหน่วยงาน และระหว่างหน่วยงานได้สอดคล้องต้องกัน ดำเนินไปในแนวเดียวกันไม่ซ้อนกัน ไม่ขัดกัน รวมทั้งการจัดทัศนคติของคน เครื่องมือเครื่องใช้ เงิน และเวลาให้ได้จังหวะที่ต่อเนื่องกัน กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การประสานงานเป็นการทำให้กลไกต่าง ๆ ขององค์การทำงานสอดคล้องต้องกัน และยังให้เกิดผลงานบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การในชั้นปลาย

การประสานงานนั้นมีแนวทางปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผล ซึ่งผู้เป็นหัวหน้างานนอกจากจะจัดให้มีการประสานงานที่ดีแล้ว หัวใจของการประสานงานคือน้ำใจไมตรี หรือถ้อยทีถ้อยอาศัยต่อกันแนวทางการประสานงานดังกล่าวนี้ หากอยู่ในความคิดคำนึงและนำไปสู่การปฏิบัติ ประกอบกับมีนโยบายและแผนปฏิบัติงานดีแล้ว งานก็มีทางสำเร็จบรรลุเป้าหมายได้มาก ทั้งจะเป็นการประหยัดกำลังคน กำลังเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ และเวลาได้เป็นอันมากอีกด้วย

การประสานงานมีความจำเป็นในการบริหารงาน ไม่ว่าจะป็นองค์การขนาดใหญ่ หรือเล็ก องค์การของรัฐหรือเอกชน ทั้งนี้ เพราะการบริหารงานนั้น เจ้าหน้าที่ต้องแบ่งงานกันทำ เมื่อบุคคลรวมกันมาก ๆ การขัดแย้ง การไม่ร่วมมือกันย่อมเกิดขึ้นได้ เพราะธรรมชาติของบุุคนั้น ย่อมจะมีทัศนคติและความรู้สึก นึกคิดแตกต่างกัน เพื่อขจัดความขัดแย้งและสร้างสามัคคีธรรมให้เกิดขึ้น ผู้ที่เป็นหัวหน้างานจะต้องใช้ศิลปะในการประสานงาน

การบริหารงานราชการของประเทศ จะต้องมีการแบ่งงานกันทำในรูปของกระทรวง ทบวง กรม หรือสำนักงานต่าง ๆ นอกจากนี้ ยังมีการกระจายอำนาจและมอบอำนาจหน้าที่ให้เจ้าหน้าที่ระดับรอง ๆ ลงไปด้วย ถ้าปราศจากการประสานงาน การทำงานก็จะมีลักษณะต่างคนต่างทำ จะเกิดปัญหาขึ้นนานาประการ ปัญหาที่สำคัญที่สุดก็คือ งานจะไม่บรรลุเป้าหมาย ฉะนั้น การร่วมมือประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ระดับต่าง ๆ จึงเปรียบเสมือนสายใยที่ช่วยยึดโยงให้การบริหารงานของแต่ละหน่วยงานสอดคล้องต้องกันอย่างมีสมานฉันท์ งานจะบังเกิดผลสมประสงค์

สมิต สัชฌุกร (2546) ได้กล่าวถึงการประสานงานว่า การประสานงานเป็นกระบวนการหนึ่งของการบริหารและการปฏิบัติงาน การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการประสานงานร่วมกันจึงเป็นสิ่งสำคัญ ความสำเร็จของการประสานงานขึ้นอยู่กับบทบาทและความสามารถของบุคคลในองค์กรหรือหน่วยงาน โดยเฉพาะผู้บริหารที่จะต้องนำปัจจัยในการบริหารซึ่งได้แก่ คน เงิน วัสดุ สิ่งของ และวิธีปฏิบัติงานที่มีอยู่มาใช้ในการปฏิบัติงานให้มีลักษณะของการสมานฉันท์เพื่อให้งานในแต่ละส่วนสามารถดำเนินไปได้อย่างสอดคล้องและมีประสิทธิภาพ

ความหมายของการประสานงานในภาคราชการ ได้ให้ความหมายของการประสานงานดังนี้ “การจัดระเบียบวิธีการทำงาน เพื่อให้งานและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ร่วมมือปฏิบัติงานเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ไม่ทำให้งานซ้ำซ้อน ขัดแย้งกัน หรือเหลื่อมล้ำกัน ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และนโยบายขององค์กรนั้นอย่างสมานฉันท์และมีประสิทธิภาพ” ส่วนความหมายในภาคธุรกิจ นิยมให้ความหมายว่า “การติดต่อสื่อสารให้เกิดความคิดความเข้าใจในการร่วมมือปฏิบัติงานให้สอดคล้องทั้งเวลา และกิจกรรมที่จะต้องกระทำให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างสมานฉันท์เพื่อให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่น ไม่เกิดการดำเนินงานซ้ำซ้อน ขัดแย้ง หรือเหลื่อมล้ำกัน”

การประสานงานจึงมีองค์ประกอบหลักที่สำคัญก็คือ ความร่วมมือซึ่งจะต้องมีความเข้าใจหรือมีการตกลงร่วมกัน มีการระดมความคิด วิธีการ เทคนิค การจัดหาทรัพยากรมาสนับสนุนการทำงานร่วมกัน เรื่องของจังหวะเวลาซึ่งผู้ที่ปฏิบัติงานจะต้องมีความรับผิดชอบที่จะทำให้งานนั้นเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด โดยงานที่ทำจะต้องมีความสอดคล้องกันอย่างเหมาะสม มีการสื่อสารที่ตรงกันอย่างรวดเร็วและราบรื่น รวมทั้งผู้ประสานงานจะต้องสามารถทำให้ทุกฝ่ายเข้าร่วมทำงานอย่างมีจุดมุ่งหมายเดียวกันตามวัตถุประสงค์ของงานที่กำหนดไว้ โดยก่อนการประสานงานจะต้องกำหนดความต้องการ ให้ชัดเจนว่าจะประสานงานให้เกิดอะไรหรือเป็นอย่างไร หรือจะทำให้ได้ผลลัพธ์อย่างไร

การประสานงานเกิดจากการต้องการให้งานหรือกิจกรรมย่อย ๆ ที่จะทำให้เกิดผลสำเร็จโดยปฏิบัติอย่างสอดคล้องในจังหวะเวลาเดียวกันได้ ให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพตามมาตรฐานที่เป็นไปตามข้อกำหนดประหยัดเวลาและทรัพยากรในการปฏิบัติงาน การประสานงานไม่ควรจะกระทำโดยใช้อำนาจสั่งการแต่เพียงอย่างเดียว ควรใช้ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเป็นหลัก เพราะความมีน้ำใจต่อกันไว้วางใจกันจะเป็นผลให้เกิดความร่วมมือมากกว่าการใช้อำนาจหน้าที่ในการผูกมิตร

ประเภทของการประสานงาน แบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ

การประสานงานภายในหน่วยงานหรือองค์กรเดียวกัน ซึ่งระบบที่จัดขึ้นสำหรับการประสานงานควรดำเนินการจัดแผนผังและกำหนดหน้าที่การทำงานที่ชัดเจน การจัดให้มีระบบการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การใช้คณะกรรมการร่วมประชุมปรึกษาหารือ การใช้วิธีการงบประมาณเป็นเครื่องมือในการควบคุมการปฏิบัติงานให้มีการประสานงานกัน การติดตามสอดส่องการปฏิบัติงานให้เสร็จตามกำหนดมีปัญหาคือข้อขัดข้องใดบ้างและจัดให้มีการประสานงานกัน การจัดให้มีเจ้าหน้าที่ด้านการประสานงานโดยเฉพาะเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและอำนวยความสะดวกให้การประสานงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย การจัดให้มีการประชุมเจ้าหน้าที่ดำเนินงาน การจัดการฝึกอบรม การจัดให้มีหน่วยงานแนะนำปรึกษา การจัดให้มีการมอบอำนาจหน้าที่ การจัดให้มีการบำรุงขวัญเมื่อปฏิบัติงานหน้าที่ดีเพื่อใช้เป็นหลักในการให้ความร่วมมือและการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ

ส่วนการประสานงานระหว่างหน่วยงาน ระบบการประสานงานระหว่างหน่วยงานควรจัดให้มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์กรให้ชัดเจนและเข้าใจง่าย การใช้คณะกรรมการผสมหรือคณะกรรมการกลางช่วยกลั่นกรองข้อมูลเพื่อขจัดความขัดแย้งและทำให้มีประสบการณ์ดีขึ้น

รูปแบบในการประสานงานมีด้วยกัน 2 รูปแบบ คือ แบบทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งทั้งสองแบบต่างก็มีข้อดีและข้อเสีย ข้อดีของแบบที่เป็นทางการ คือ มีหลักฐานอ้างอิง มีหลักเกณฑ์แน่นอน ส่วนข้อเสีย คือ ลำบาก ขาดความคล่องตัว ข้อดีของแบบไม่เป็นทางการคือ มีความยืดหยุ่นตามสถานการณ์ สะดวก คล่องตัว ข้อเสียคือ อาจเกิดการเลือกปฏิบัติ เกิดความสับสนและไม่มีหลักฐานอ้างอิง

ประสิทธิภาพของการประสานงานจะเกิดขึ้นได้ ผู้ประสานงานจะต้องมีสำนึกความรับผิดชอบในหน้าที่ รับผิดชอบต่อตนเอง มีความรอบคอบ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ตรงต่อเวลา มีการสื่อสารที่ดี ยึดมั่นในคำสัญญา มีความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จ และทักษะที่จำเป็นของผู้ประสานงานที่จะต้องหมั่นฝึกฝนตนเองเพื่อเพิ่มทักษะในการประสานงานได้แก่ ทักษะการคิดวางแผน ดำเนินงานตามขั้นตอน ทักษะในการปฏิบัติตามบทบาทที่เหมาะสมต่อหน้าที่ ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ ทักษะการฟังและการตีความข้อมูล ทักษะการสื่อสารทั้งด้านการพูดและเขียน ทักษะการพิจารณาความขัดแย้งและวิธีการแก้ไข และทักษะการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

การประสานงานเป็นหน้าที่ทางด้านการจัดการที่สำคัญและจำเป็น เพื่อให้การทำงานบรรลุและประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ภายในระยะเวลาที่กำหนด การประสานงานที่ดีจะต้องจัดให้ผู้ที่ทำงานร่วมกันมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ตรงกัน รับผิดชอบต่อหน้าที่เพื่อให้งานสัมฤทธิ์ผลอย่างมีคุณภาพ การเลือกใช้การประสานงานจะต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์และสถานการณ์รวมทั้งแก้ไขปัญหาอุปสรรคมีการวางแผนปฏิบัติ มีระบบการรายงาน การเลือกวิธีการสื่อสารที่เหมาะสม และส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ปฏิบัติงาน

LIART

บทที่ 3

การปฏิบัติงานเกี่ยวกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

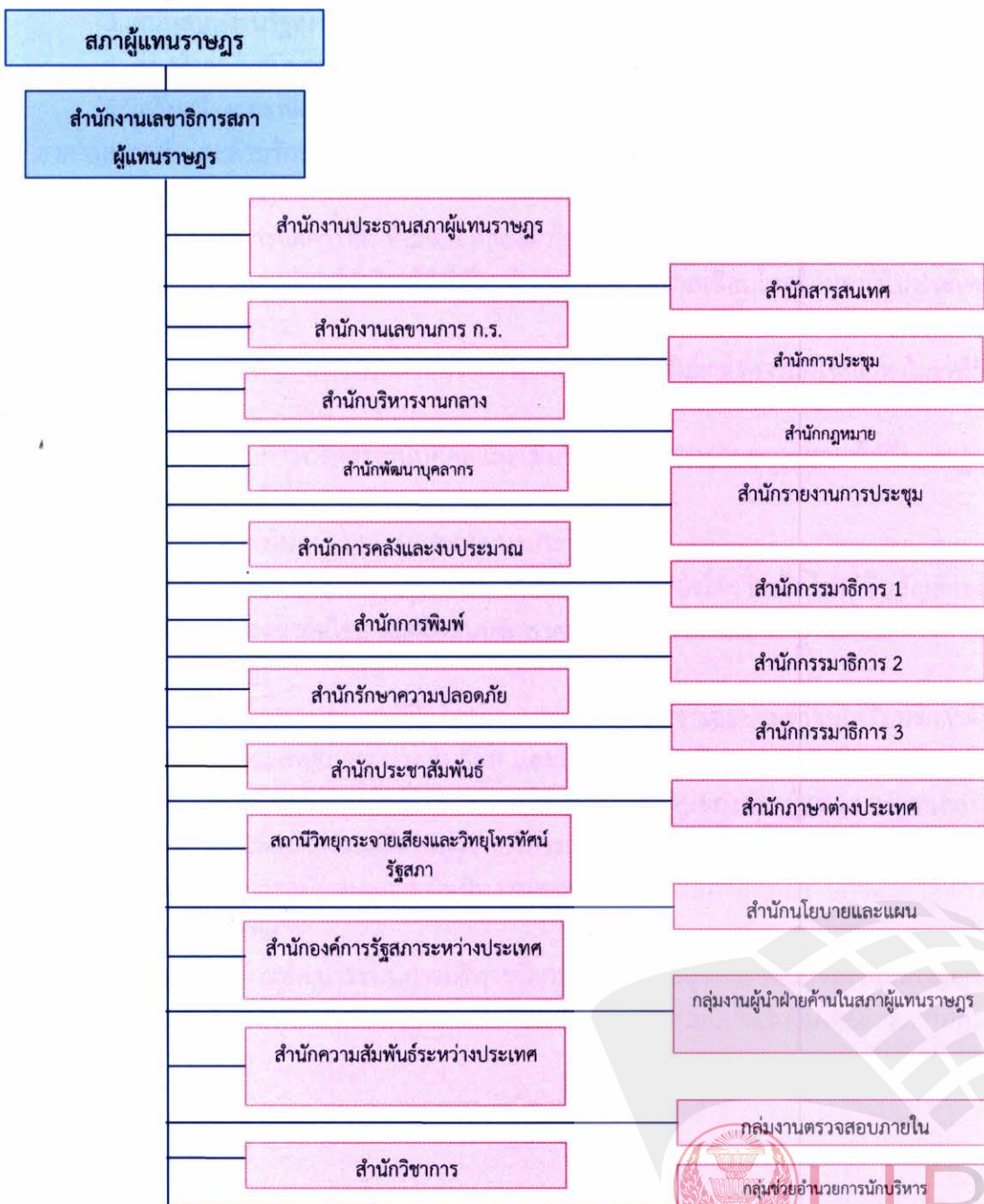
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นหน่วยงานราชการสังกัดรัฐสภา มีฐานะเทียบเท่ากรมและเป็นนิติบุคคล มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของรัฐสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นหน่วยงานอิสระมีฐานะเทียบเท่ากรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของสภาผู้แทนราษฎรและรัฐสภา มีเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร สำหรับบุคลากรในสังกัดสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรนั้นถือว่าเป็นข้าราชการประจำ เรียกว่าข้าราชการฝ่ายรัฐสภา โดยมีเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และมีรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรควบคุมดูแลและรับผิดชอบการปฏิบัติราชการตามที่เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมอบหมาย นอกจากนี้ยังมีที่ปรึกษาด้านต่าง ๆ ได้แก่ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ด้านกฎหมาย ด้านต่างประเทศ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านนโยบายและแผน ด้านการเมือง และด้านระบบราชการฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งมีหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ เสนอความเห็นในการปฏิบัติราชการ

แก่เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร แบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 21 สำนัก 3 กลุ่มงาน ดังนี้

1. สำนักงานประธานสภาผู้แทนราษฎร
2. สำนักงานเลขานุการ ก.ร.
3. สำนักบริหารงานกลาง
4. สำนักพัฒนาบุคลากร
5. สำนักการคลังและงบประมาณ
6. สำนักการพิมพ์
7. สำนักรักษาความปลอดภัย
8. สำนักประชาสัมพันธ์
9. สถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา
10. สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
11. สำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
12. สำนักวิชาการ
13. สำนักสารสนเทศ
14. สำนักการประชุม
15. สำนักกฎหมาย
16. สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

17. สำนักกรรมการ 1
18. สำนักกรรมการ 2
19. สำนักกรรมการ 3
20. สำนักภาษาต่างประเทศ
21. สำนักนโยบายและแผน
22. กลุ่มงานผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร
23. กลุ่มงานตรวจสอบภายใน
24. กลุ่มช่วยอำนวยความสะดวกนักบริหาร

หลักสูตร "การพัฒนาผู้บริหารระดับสูง" รุ่นที่ 6
ระหว่างวันที่ 12 มิถุนายน - 2 ธันวาคม 2555

เนื้อหาสาระทั้งหมดที่ปรากฏในเอกสารรายงานนี้
จัดทำเพื่อการศึกษาและเรียนรู้ตามหลักสูตรเท่านั้น
มิอาจนำไปเป็นเหตุแห่งการฟ้องร้องใดๆ ทั้งสิ้น

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์หลัก และประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้
วิสัยทัศน์

“เป็นองค์กรที่เป็นเลิศในการส่งเสริมและสนับสนุนภารกิจ ของสถาบันนิติบัญญัติให้ก้าวหน้าทันสมัย โปร่งใส และเป็นธรรมเพื่อประโยชน์สูงสุดของปวงชน”

พันธกิจ

1. สนับสนุนการตรากฎหมายของสภาผู้แทนราษฎรและรัฐสภา
2. สนับสนุนการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน
3. สนับสนุนงานรัฐสภาต่างประเทศ
4. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน
5. เสริมสร้างและพัฒนางานด้านการบริหารจัดการ ด้านวิชาการและกฎหมาย ด้านบริการ ด้านอาคารสถานที่ และด้านรักษาความปลอดภัยให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล

วัตถุประสงค์หลัก

1. มีระบบบริหารจัดการที่ดี ทันสมัย คล่องตัวในการสนับสนุนกระบวนการนิติบัญญัติ
2. เป็นศูนย์ข้อมูลด้านนิติบัญญัติที่ทันสมัย และมีเครือข่ายเชื่อมโยงข้อมูลทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อให้บริการ
3. มีบทบาทสำคัญในการประสานความร่วมมือ และผลักดันมาตรการแก้ไขปัญหาในเวทีรัฐสภา ระหว่างประเทศ
4. พัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลและเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรให้มีมาตรฐานงานระดับเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
5. เป็นศูนย์กลางในการเผยแพร่และพัฒนาประชาธิปไตย
6. มีอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ที่เหมาะสม ทันสมัย มีเอกลักษณ์ความเป็นไทยเป็นสัญลักษณ์ของการปกครองระบอบประชาธิปไตย และมีระบบรักษาความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล

เป้าประสงค์หลัก

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกรัฐสภา คณะกรรมาธิการ และประชาชนได้รับบริการด้านนิติบัญญัติที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และในฐานะหน่วยงานหลักทำหน้าที่ให้บริการและสนับสนุนงานของสภาผู้แทนราษฎรและรัฐสภา มุ่งมั่นปฏิบัติราชการ เพื่อนำส่งผลผลิตไปสู่ผู้รับบริการและสาธารณชน ดังนี้

ผลผลิตที่ 1 : การสนับสนุนการดำเนินงานตามภารกิจของสภาผู้แทนราษฎรและรัฐสภาทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ผลผลิตที่ 2 : การพัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนกระบวนการด้านนิติบัญญัติ

ผลผลิตที่ 3 : การส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เพื่อพัฒนาระบอบประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. ยกกระดับขีดความสามารถในการสนับสนุนกระบวนการนิติบัญญัติ และการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
2. เสริมสร้างและพัฒนาระบบข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศมุ่งสู่การเป็นศูนย์ข้อมูลนิติบัญญัติ และรัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์ (e - Parliament)
3. เพิ่มศักยภาพงานรัฐสภาต่างประเทศตามมาตรฐานสากล
4. เสริมสร้างองค์ความรู้ประชาธิปไตย และผลักดันให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง
5. พัฒนาระบบบริหารทรัพยากรบุคคลและสมรรถนะของบุคลากร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงานควบคู่กับความมีคุณธรรมและจริยธรรม
6. พัฒนางานด้านอาคารสถานที่ ด้านการรักษาความปลอดภัย และสนับสนุนการดำเนินงานก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ให้มีความสง่างาม สมกับการเป็นสถาบันนิติบัญญัติ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. สมาชิกรัฐสภาได้รับการสนับสนุนการดำเนินงานด้านนิติบัญญัติและการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
2. สมาชิกรัฐสภา ประชาชน และผู้รับบริการได้รับการบริการข้อมูลและสารสนเทศที่ถูกต้อง สะดวก รวดเร็ว และทันสมัย
3. งานรัฐสภาต่างประเทศได้มาตรฐานสากล สมาชิกรัฐสภาและคณะผู้แทนรัฐสภาไทยได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้เข้าไปมีบทบาทสำคัญในการประสานความร่วมมือ และผลักดันมาตรการต่าง ๆ ในเวทีรัฐสภาระหว่างประเทศ
4. ประชาชนและกลุ่มเครือข่ายประชาธิปไตยของรัฐสภา มีองค์ความรู้ประชาธิปไตย และมีส่วนร่วมทางการเมืองและกระบวนการนิติบัญญัติเพิ่มขึ้น
5. บุคลากรขององค์กร มีขีดความสามารถตามหลักสมรรถนะ (Competency) ควบคู่กับความมีคุณธรรมและจริยธรรม และสามารถสนับสนุนงานของฝ่ายนิติบัญญัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล รวมทั้งมีคุณภาพชีวิตที่ดี
6. สมาชิกรัฐสภามีอาคารสถานที่ที่เหมาะสมเพียงพอ และมีระบบการรักษาความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล สามารถสนับสนุนการปฏิบัติภารกิจของฝ่ายนิติบัญญัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักการประชุม

เดิม สำนักการประชุมมีสถานภาพเป็น “กองการประชุม” ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการประชุมสภาผู้แทนราษฎร การประชุมร่วมกันของรัฐสภา เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ข้อบังคับการประชุมและระเบียบที่เกี่ยวข้อง และสนองนโยบายผู้บริหารระดับสูง ทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ ในการปฏิบัติภารกิจด้านการประชุม กองการประชุมจะทำหน้าที่ตั้งแต่การพิจารณาวิเคราะห์ เสนอแนะความคิดเห็น เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ กระทู้ถาม เพื่อเสนอประธานสภาพิจารณา

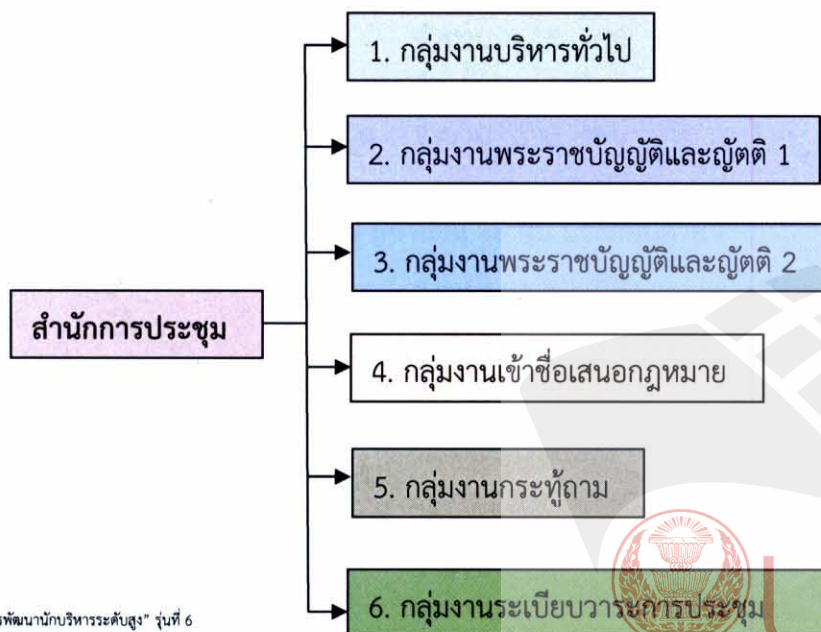
วินิจฉัย และอนุญาตบรรจุระเบียบวาระการประชุม การติดต่อประสานงาน และยืนยันมติกับหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง การปฏิบัติหน้าที่เลขานุการ การจัดทำบันทึกและสรุปประเด็นการประชุม

เมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ประกาศใช้ จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพิ่มมากขึ้นเป็น 500 คน มีสมัยประชุมปีละ 2 ครั้ง และเพิ่มเป็นสมัยละ 120 วัน การกิจของสำนักการประชุมก็จะเพิ่มมากขึ้นตามจำนวนสมาชิกและสมัยประชุม เนื่องจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนใหญ่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถ และให้ความสนใจภารกิจในฐานะผู้แทนของประชาชนมีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ กระตุกถามมากขึ้น เพิ่มขึ้นตอนการเสนอและการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ การให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีสิทธิเข้าชื่อร้องขอให้รัฐสภาพิจารณากฎหมาย การให้ผู้แทนองค์การมีส่วนร่วมในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก สตรี และคนชรา หรือผู้พิการ ทูพพลภาพ การกำหนดหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติในเรื่องขององค์การตามรัฐธรรมนูญ และเรื่องต่าง ๆ การที่ได้กำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มขึ้นไปจากเดิม และการห้ามมิให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ทำให้ภาระหน้าที่ของสำนักการประชุมเพิ่มมากขึ้น จึงเห็นควรที่จะปรับปรุงโครงสร้างของกองการประชุมโดยยกสถานภาพเป็น “สำนักการประชุม” แยกความรับผิดชอบเพื่อความคล่องตัว และสะดวกรวดเร็วในการปฏิบัติงานและเพื่อรองรับปริมาณงานที่จะเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้การทำงานเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลและเกิดประโยชน์สูงสุด

กองการประชุมได้เปลี่ยนสถานภาพเป็น “สำนักการประชุม” ตามประกาศรัฐสภา เรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2545

มีการแบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 6 กลุ่มงาน ได้แก่

1. กลุ่มงานบริหารทั่วไป 2. กลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1 3. กลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 2 4. กลุ่มงานเข้าชื่อเสนอกฎหมาย 5. กลุ่มงานกระตุกถาม 6. กลุ่มงานระเบียบวาระการประชุม

อัตรากำลังข้าราชการสำนักงานการประชุม

ปัจจุบันข้าราชการสำนักงานการประชุมมีจำนวนทั้งสิ้น 101 คน โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานการประชุม เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการสำนักงานการประชุม

1. กลุ่มงานบริหารทั่วไป

ข้าราชการของกลุ่มงานบริหารทั่วไป มีจำนวน 13 คน ประกอบด้วย

1. ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน	จำนวน	1 คน
2. เจ้าพนักงานธุรการ	จำนวน	9 คน
3. เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูล	จำนวน	3 คน

2. กลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ 1

ข้าราชการของกลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ 1 มีจำนวน 19 คน ประกอบด้วย

1. ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน	จำนวน	1 คน
2. นิติกร	จำนวน	12 คน
3. เจ้าพนักงานธุรการ	จำนวน	3 คน
4. เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูล	จำนวน	3 คน

3. กลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ 2

ข้าราชการของกลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ 2 มีจำนวน 19 คน ประกอบด้วย

1. ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน	จำนวน	1 คน
2. นิติกร	จำนวน	12 คน
3. เจ้าพนักงานธุรการ	จำนวน	3 คน
4. เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูล	จำนวน	3 คน

4. กลุ่มงานเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

ข้าราชการของกลุ่มงานเข้าชื่อเสนอกฎหมาย มีจำนวน 11 คน ประกอบด้วย

1. ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน	จำนวน	1 คน
2. นิติกร	จำนวน	5 คน
3. เจ้าพนักงานธุรการ	จำนวน	3 คน
4. เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูล	จำนวน	2 คน

5. กลุ่มงานกระทู้ถาม

ข้าราชการของกลุ่มงานกระทู้ถาม มีจำนวน 15 คน ประกอบด้วย

1. ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน	จำนวน	1 คน
2. นิติกร	จำนวน	6 คน
3. เจ้าพนักงานธุรการ	จำนวน	4 คน
4. เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูล	จำนวน	4 คน

6. กลุ่มงานระเบียบวาระการประชุม

ข้าราชการของกลุ่มงานระเบียบวาระ มีจำนวน 23 คน ประกอบด้วย

1. ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน	จำนวน	1 คน

2. นิติกร	จำนวน	5	คน
3. วิทยากร	จำนวน	4	คน
4. เจ้าพนักงานธุรการ	จำนวน	5	คน
5. เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูล	จำนวน	8	คน

สำนักการประชุม มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา
2. ดำเนินการเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติ ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ หรือผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือพระราชกำหนดที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาต้องพิจารณาตามรัฐธรรมนูญและข้อบังคับการประชุมสภา
3. ดำเนินการเกี่ยวกับการเข้าชื่อเสนอกฎหมายของประชาชน
4. ดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกนายกรัฐมนตรีในที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร
5. ดำเนินการเกี่ยวกับการแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา
6. ดำเนินการเกี่ยวกับการเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีหรือเพื่อรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกรัฐสภา
7. ดำเนินการเกี่ยวกับญัตติที่เสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและประชุมร่วมกันของรัฐสภา
8. ดำเนินการเกี่ยวกับกระทู้ถามสดและกระทู้ถามทั่วไป ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งถามรัฐมนตรี
9. ดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ให้คำแนะนำหรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งที่ต้องดำเนินการในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาตามที่รัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติ ข้อบังคับการประชุมรัฐสภา หรือข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรกำหนด
10. ดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นชอบในเรื่องต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ
11. ดำเนินการเกี่ยวกับรายชื่อผู้แทนองค์กรเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ หรือผู้พิการหรือทุพพลภาพ
12. ดำเนินการเกี่ยวกับการนัดประชุมและระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎรและการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
13. ดำเนินการจัดทำขั้นตอนการประชุมสภาผู้แทนราษฎรและการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
14. ดำเนินการเกี่ยวกับการลงมติของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา การจัดทำและแสดงผลการออกเสียงคะแนนของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา
15. ดำเนินการเกี่ยวกับการยืนยันมติของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ไปยังส่วนราชการ หน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง

16. ฐานข้อมูลนิติบัญญัติ สารบบร่างพระราชบัญญัติ สารบบนิติ

17. ปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

วิสัยทัศน์

สำนักงานการประชุม เป็นหน่วยงานที่เชี่ยวชาญด้านวิชาการและเลขานุการในการประชุมสภา มุ่งเน้นความถูกต้องรวดเร็ว โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนการประชุม

พันธกิจ

1. สนับสนุนงานด้านเลขานุการในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรและการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
2. สนับสนุนกระบวนการตรากฎหมาย
3. สนับสนุนการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน
4. สนับสนุนการพัฒนาฐานข้อมูลนิติบัญญัติให้มีประสิทธิภาพและมีความทันสมัย

เป้าหมาย

1. เพื่อให้การประชุมสภาผู้แทนราษฎรและการประชุมร่วมกันของรัฐสภาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. บุคลากรมีความเชี่ยวชาญงานด้านเลขานุการ ด้านกฎหมาย ข้อบังคับและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานโดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนางานให้เกิดประสิทธิภาพ

3. สนับสนุนข้อมูลด้านนิติบัญญัติที่มีความถูกต้องและทันสมัย
ประเด็นยุทธศาสตร์ (ระดับองค์กรที่สำนักฯรับผิดชอบ)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับขีดความสามารถในการสนับสนุนกระบวนการนิติบัญญัติ และการควบคุม การบริหารราชการแผ่นดินให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ 2 เสริมสร้างและพัฒนาระบบข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศมุ่งสู่การเป็นศูนย์ข้อมูลนิติบัญญัติ และรัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์ (e - Parliament)

ยุทธศาสตร์ที่ 4 เสริมสร้างองค์ความรู้ประชาธิปไตย และผลักดันให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ (ระดับองค์กรที่สำนักฯรับผิดชอบ)

1. สมาชิกรัฐสภาได้รับการสนับสนุนการดำเนินงานด้านนิติบัญญัติและการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

2. สมาชิกรัฐสภา ประชาชน และผู้รับบริการได้รับการบริการข้อมูลและสารสนเทศที่ถูกต้อง สะดวก รวดเร็ว และทันสมัย

3. ประชาชนและกลุ่มเครือข่ายประชาธิปไตยของรัฐสภามีองค์ความรู้ประชาธิปไตยและมีส่วนร่วมทางการเมืองและกระบวนการนิติบัญญัติเพิ่มขึ้น

กลุ่มงานพระราชบัญญัติและกฤษฎีกา 1 มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(1) ศึกษา วิเคราะห์ และติดตามเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติ ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ หรือผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือพระราชกำหนดที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาต้องพิจารณาตามรัฐธรรมนูญและข้อบังคับการประชุมสภา

(2) วิเคราะห์และเปรียบเทียบสาระสำคัญของร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติ ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ หรือผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือพระราชกำหนดที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาต้องพิจารณาตามรัฐธรรมนูญและข้อบังคับการประชุมสภา

(3) ตรวจสอบ พิจารณาและเสนอความเห็นต่อประธานรัฐสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติ ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ หรือผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือพระราชกำหนดที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาต้องพิจารณาตามรัฐธรรมนูญและข้อบังคับการประชุมสภา

(4) ติดตามผลการประชุมและมติของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ หรือผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือพระราชกำหนดที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาต้องพิจารณาตามรัฐธรรมนูญและข้อบังคับการประชุมสภา

(5) แจ้งผลการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติ ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ หรือผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือพระราชกำหนดที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาต้องพิจารณาตามรัฐธรรมนูญและข้อบังคับการประชุมสภาไปยังส่วนราชการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชน

(6) ดำเนินการเกี่ยวกับฐานข้อมูลนิติบัญญัติและสารบบพระราชบัญญัติเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติ ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ หรือผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือพระราชกำหนดที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาต้องพิจารณาตามรัฐธรรมนูญและข้อบังคับการประชุมสภา ที่สภาผู้แทนราษฎร และรัฐสภารับไว้พิจารณา รวมทั้งการให้บริการแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ส่วนราชการและประชาชนทั่วไป

(7) ดำเนินการวิเคราะห์และตรวจสอบข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาและเสนอความเห็นต่อประธานรัฐสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับกฤษฎีกา

(8) ดำเนินการเกี่ยวกับการแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา

(9) ดำเนินการเกี่ยวกับการเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี

(10) ดำเนินการเกี่ยวกับญัตติที่เสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและประชุมร่วมกันของรัฐสภา

(11) ดำเนินการยืนยันมติของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาไปยังส่วนราชการ หน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง

(12) ติดตามผลการดำเนินการของหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องที่ต้องดำเนินการ หรือปฏิบัติตามมติของที่ประชุมสภา

(13) จัดทำฐานข้อมูล สารบบญัตติและร่างพระราชบัญญัติ รวมทั้งการให้บริการแก่สมาชิก รัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ส่วนราชการและประชาชนทั่วไป

ลักษณะการปฏิบัติงานของกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1

จากการพิจารณาอำนาจหน้าที่ของกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1 จะเห็นได้ว่าอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติและญัตติ เป็นอำนาจหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่ง ซึ่งกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1 จะรับผิดชอบร่างพระราชบัญญัติและญัตติ ด้านสังคม การเมือง การปกครอง และความมั่นคง ในที่นี้จะเป็นการศึกษาขั้นตอนการปฏิบัติงานเกี่ยวกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ที่เข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

สรุปสาระสำคัญการเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ

การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจเป็นการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของสภาผู้แทนราษฎร โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ เป็นไปตามหลักการที่ว่า “ฝ่ายบริหารจะอยู่ได้ โดยความไว้วางใจของฝ่ายนิติบัญญัติ” ดังนั้น การอภิปรายไม่ไว้วางใจจะมีขึ้นก็ต่อเมื่อสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่าไม่ควรไว้วางใจให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีบริหารราชการแผ่นดินต่อไป

1. การเสนอญัตติ

การเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ สามารถทำได้ดังนี้

1.1 การเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี

ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 158 การเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี จะเสนอได้โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร และญัตตินี้ต้องเสนอชื่อผู้สมควรดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนต่อไปไว้ด้วย และถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

หรือจงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย จะต้องแสดงหลักฐานการยื่นคำร้องขอต่อประธานวุฒิสภา เพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนนายกรัฐมนตรีออกจากตำแหน่งแนบมาด้วย

1.2 การเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 159 การเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล จะเสนอได้โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในหกของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร และถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือจงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย จะต้องแสดงหลักฐานการยื่นคำร้องขอต่อประธานวุฒิสภา เพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนรัฐมนตรีออกจากตำแหน่งแนบมาด้วย

ในกรณีที่รัฐมนตรีคนใดพ้นจากตำแหน่งเดิม แต่ยังคงเป็นรัฐมนตรีในตำแหน่งอื่นภายหลังจากวันที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ รวมทั้งรัฐมนตรีผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งเดิมไม่เกิน 90 วันก่อนวันที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ แต่ยังคงเป็นรัฐมนตรีในตำแหน่งอื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถยื่นญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีผู้นั้นได้

ในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีได้อยู่ในพรรคการเมืองที่สมาชิกในสังกัดของพรรคนั้น ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีมีจำนวนไม่ถึงเกณฑ์ที่จะเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลได้ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนมากวกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวทั้งหมดเท่าที่มีอยู่มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจได้ เมื่อคณะรัฐมนตรีได้บริหารราชการแผ่นดินมาเกินกว่า 2 ปีแล้ว

เมื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจแล้ว จะยุบสภาผู้แทนราษฎรมิได้ เว้นแต่จะมีการถอนญัตติหรือการลงมติไม่ไว้วางใจมีคะแนนเสียงไม่มากกว่ากึ่งหนึ่ง

2. การตรวจสอบและวิเคราะห์ญัตติ

การตรวจสอบและวิเคราะห์ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ตรวจสอบลายมือชื่อและจำนวนผู้เสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ

- 1) ผู้อำนวยการสำนักการประชุมทำหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารงานกลางเพื่อขอความร่วมมือในการตรวจสอบลายมือชื่อของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 - 2) ตรวจสอบว่ามีจำนวนผู้เสนอเป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้หรือไม่
- หากพบข้อบกพร่อง เช่น พิมพ์ผิด ตัวหนังสือตกหล่น จะต้องแจ้งผู้เสนอเพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง ก่อนบันทึกความเห็นเสนอผู้บังคับบัญชา

2.2 วิเคราะห์เนื้อหาสาระ

วิเคราะห์เนื้อหาสาระของญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือจงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ที่ต้องมีการยื่นคำร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งหรือไม่

2.3 การจัดทำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการอภิปรายไม่ไว้วางใจ

จัดทำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการอภิปรายไม่ไว้วางใจที่ผ่านมาในอดีต เช่น ระยะเวลาการอภิปราย การถ่ายทอดการประชุม แนวทางการปฏิบัติว่ามีการรวมพิจารณาหรือการแยกลงมติเช่นใดเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาของประธานสภาผู้แทนราษฎร และบันทึกความเห็นเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น เพื่อนำกราบเรียนประธานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาอนุญาตบรรจุระเบียบวาระการประชุมเป็นเรื่องด่วน และกำหนดวัน เวลา การประชุม

2.4 การดำเนินการตามคำวินิจฉัยของประธานสภาผู้แทนราษฎร

เมื่อประธานสภาผู้แทนราษฎรได้อนุญาตให้บรรจุระเบียบวาระการประชุมแล้ว จะบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมเป็นเรื่องด่วน ตามกำหนดวัน เวลา ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้มีบัญชา และทำหนังสือแจ้งกำหนด วัน เวลา การประชุม ให้นายกรัฐมนตรี และผู้เสนอ หรือผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรทราบ

3. การติดตามการพิจารณาและการยื่นยันมติของสภาผู้แทนราษฎร

เมื่อการอภิปรายญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจสิ้นสุดลงโดยมิใช่ด้วยมติให้ผ่านระเบียบวาระเปิดอภิปรายนั้นไป สภาผู้แทนราษฎรจะต้องลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจการลงมติไม่ให้กระทำในวันเดียวกับวันที่การอภิปรายสิ้นสุดลงมติไม่ไว้วางใจต้องมีคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร

เมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติแล้ว ทำหนังสือยืนยันมติของสภาผู้แทนราษฎรไปยังเลขาธิการนายกรัฐมนตรีทราบ

3.1 กรณีคะแนนเสียงไม่ไว้วางใจมีไม่มากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ จะเข้าชื่อเสนออีกไม่ได้ตลอดสมัยประชุมนี้

3.2 กรณีคะแนนเสียงไม่ไว้วางใจมีคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร

1) กรณีญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีจะมีผลให้คณะรัฐมนตรีพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ และให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรนำรายชื่อผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อผู้สมควรดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนต่อไปกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งต่อไป

2) กรณีญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล จะมีผลให้รัฐมนตรีผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง

4. ความสำคัญการเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

ญัตติ คือ ข้อเสนอใด ๆ ที่มีความมุ่งหมายเพื่อให้สภาดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภา การเสนอญัตติต่อที่ประชุมสภามีทั้งการเสนอญัตติด้วยวาจาและเสนอเป็นหนังสือ แต่ส่วนใหญ่เป็นการเสนอญัตติขอให้สภาส่งเรื่องให้รัฐบาลรับไปพิจารณาดำเนินการ หรือญัตติขอให้สภาพิจารณาตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาเรื่องใด ๆ ซึ่งจะต้องเสนอล่วงหน้าเป็นหนังสือและต้องมีสมาชิก เป็นผู้รับรองตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

อภิปราย หมายถึง การกล่าวถ้อยคำในเชิงแสดงความคิดเห็นและปรึกษาหารือ ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา โดยมีข้อบังคับการประชุมสภาเป็นกรอบกติกาบังคับการอภิปรายและมีประธานในที่ประชุมสภาเป็นผู้ควบคุมดูแล ให้การอภิปรายเป็นไปโดยเรียบร้อย โดยปกติเมื่อเสร็จสิ้นการอภิปรายหรือที่เรียกว่าการปิดอภิปรายแล้ว ก็จะมีการลงมติอย่างใดอย่างหนึ่งสุดแล้วแต่จะได้รับความไว้วางใจในญัตติที่เสนอต่อสภาเพื่อให้มีการอภิปรายเกิดขึ้น เช่น ลงมติส่งเรื่องไปให้รัฐบาลพิจารณาดำเนินการ หรือลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี เป็นต้น

การอภิปรายนี้ แบ่งออกเป็นกรอภิปรายธรรมดาและการอภิปรายทั่วไป รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้เฉพาะเรื่องกรอภิปรายทั่วไป แต่การอภิปรายธรรมดาได้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในข้อบังคับการประชุมสภา การอภิปรายทั่วไปบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ประกอบด้วย การเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา 158 การเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ตามมาตรา 159 การเปิดอภิปรายทั่วไปในวุฒิสภาเพื่อให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริงหรือชี้แจงปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน โดยไม่มีการลงมติ ตามมาตรา 161 และการอภิปรายทั่วไปในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาโดยไม่มีการลงมติ กรณีที่มีปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน ที่คณะรัฐมนตรีเห็นสมควรจะฟังความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ตามมาตรา 179

การอภิปรายทั่วไป เป็นวิธีการหนึ่งในการควบคุมการบริหารราชการบริหารราชการแผ่นดินตามระบบรัฐสภา ซึ่งการควบคุมในลักษณะนี้ ตามกฎหมายมีวิธีดำเนินการอยู่ 2 วิธี คือการอภิปรายทั่วไปแบบมีการลงมติ และการอภิปรายทั่วไปแบบไม่มีการลงมติ ซึ่งในที่นี้จะเสนอเฉพาะการอภิปรายทั่วไปแบบมีการลงมติ กระบวนการอภิปรายทั่วไปแบบลงมติเป็นกระบวนการการควบคุมการบริหารราชการไทย วิธีการหนึ่ง ที่มักใช้และมีผลต่อการบริหารราชการแผ่นดินในบางครั้งส่งผลกระทบต่อชั้นมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลได้ วิธีการอภิปรายทั่วไป กฎหมายกำหนดให้สมาชิกรัฐสภาฯ ร่วมกันเข้าชื่อเสนอเป็นญัตติ เรียกว่า ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไป ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 2 วิธี คือ

1. การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี

อภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี หมายถึง มาตรการสำคัญของรัฐสภา โดยเฉพาะผู้แทนราษฎรใช้ในการตรวจสอบและควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล นับเป็นอาวุธร้ายแรงที่สุดที่ฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรสามารถใช้ในการโค่นล้มรัฐบาลตามกติกาของระบอบประชาธิปไตย เพราะหากสามารถโค่นล้มนายกรัฐมนตรีได้ ก็เท่ากับโค่นล้มคณะรัฐมนตรีทั้งคณะถึงแม้โอกาสที่จะเป็นเช่นนั้นจะค่อนข้างลำบากเนื่องจากฝ่ายค้านมีเสียงน้อยกว่าก็ตาม แต่ก็จำเป็นต้องกำหนดกระบวนการดังกล่าวไว้ในรัฐธรรมนูญค่าเต็ม ๆ ของมาตรการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินรูปแบบที่สำคัญนี้คือ การ “ยื่นญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี” ซึ่งหมายความว่า ต้องมีขั้นตอนซึ่งเริ่มตั้งแต่การที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้าชื่อกันเสนอญัตติตามจำนวนที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ เพื่อขอให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งบรรจุเข้าระเบียบวาระการอภิปรายทั่วไป และเมื่อการอภิปรายเสร็จสิ้นลงแล้ว ต่อจากนั้นก็จะมีกรลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจจึงเป็นอันสิ้นสุดกระบวนการ

การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจเป็นการอภิปราย โดยการยื่นญัตติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต่อประธานรัฐสภา สารสำคัญของกรเปิดอภิปรายคือเป็นการไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล จึงเรียกว่า อภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี

การยื่นอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีมีข้อกำหนดที่สำคัญ ดังนี้

1. มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าเข้าชื่อยื่นญัตติ
2. ระบุรายชื่อนายกรัฐมนตรีคนต่อไป หากมีการลงมติไม่ไว้วางใจขึ้น
3. ในการยื่นญัตติเรียบร้อยแล้วรัฐบาลไม่สามารถยุบสภาได้จนกว่าจะมีการลงมติแล้วเสร็จ

2. การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

อภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี หมายถึง มาตรการสำคัญของรัฐสภา โดยเฉพาะสภาผู้แทนราษฎรใช้ในการตรวจสอบและควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล ค่าเต็มๆ ของมาตรการนี้เรียกว่าการ “ยื่นญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล” ซึ่งหมายความว่า ต้องดำเนินการเป็นขั้นเป็นตอน เริ่มตั้งแต่การเข้าชื่อของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในหก ยื่นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อขอให้ส่งบรรจุระเบียบวาระการเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล และหลังจากการอภิปรายเสร็จสิ้น สภาก็จะลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีที่ถูกระบุชื่อในญัตติที่เสนอมา

การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลซึ่งบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญมาตรา 159 นี้มีข้อแตกต่างจากการอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา 158 ในสาระสำคัญสามประการดังต่อไปนี้ คือ

ประการที่หนึ่ง ผู้ตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี ต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้าชื่อกันเสนอมิฉะนั้นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้า ขณะที่ผู้ตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลใช้แค่หนึ่งในหก

ประการที่สอง ผู้ตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี ต้องเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีคนต่อไปไว้ในผู้ตติด้วย ขณะที่ผู้ตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลไม่ต้องมี

ประการที่สาม ถ้าหากนายกรัฐมนตรีต้องพ้นจากตำแหน่งเนื่องจากลงมติไม่ไว้วางใจด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่ง รัฐมนตรีทุกคนในรัฐบาลรวมทั้งนายกรัฐมนตรีด้วย ต้องพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ขณะที่ถ้าหากรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งถูกลงมติไม่ไว้วางใจด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่ง รัฐมนตรีผู้นั้นต้องพ้นจากตำแหน่งไปเพียงคนเดียว

สาระสำคัญในประการอื่น ๆ นั้น ไม่มีอะไรแตกต่างกัน เช่น กรณีที่การอภิปรายมีเรื่องเกี่ยวกับพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือจงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย จะต้องยื่นคำร้องถอดถอนรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 275 ก่อน และถ้าหากผลการลงมติปรากฏว่า คะแนนเสียงไม่ไว้วางใจไม่มากกว่ากึ่งหนึ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เข้าชื่อเสนอผู้ตติดังกล่าวก็เป็นอันหมดสิทธิที่จะเข้าชื่อเสนอผู้ตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีผู้นั้นอีกตลอดสมัยประชุมนั้น เป็นต้น

การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจเป็นการอภิปราย โดยการยื่นผู้ตติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่อประธานรัฐสภา สาระสำคัญของการเปิดอภิปราย คือ ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีผู้นั้นในเรื่องของการทำหน้าที่บริหารราชการแผ่นดิน จึงเรียกว่า อภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี

การยื่นอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีมีข้อกำหนดที่สำคัญ ดังนี้

1. มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่น้อยกว่าหนึ่งในหกเข้าชื่อยื่นผู้ตติ
2. ระบุรายชื่อนายกรัฐมนตรีที่จะอภิปรายไม่ไว้วางใจ
3. ในการยื่นผู้ตติเรียบร้อยแล้วรัฐบาลไม่สามารถยุบสภาได้จนกว่าจะมีการลงมติแล้วเสร็จ

ผู้ตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง กับคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จำนวน 184 คน ได้เสนอผู้ตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 158 และข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2551 ข้อ 38 และข้อ 68

สาระ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ในฐานะหัวหน้ารัฐบาล ได้บริหารราชการแผ่นดินโดยไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชน ขาดความรู้ความสามารถมีพฤติกรรมส่อว่าจงใจไม่ดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และนโยบาย ที่ได้แถลงไว้ กำกับ ควบคุม ดูแลการบริหารราชการแผ่นดิน โดยไร้ประสิทธิภาพ มีส่วนรู้เห็นและปล่อยให้รัฐมนตรีร่วมรัฐบาลมีการทุจริต คอร์รัปชัน แสวงหาประโยชน์จากงบประมาณแผ่นดินอย่างกว้างขวางเป็นไปในลักษณะละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ มีการกำหนด

นโยบายเพื่อการทุจริตและแสวงหาประโยชน์ในลักษณะของการทุจริตเชิงนโยบาย ตลอดจนไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน แผนการตรากฎหมายที่ได้จัดทำไว้ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด การบริหารราชการแผ่นดินไม่เป็นไปตามหลักนิติธรรมมีการเลือกปฏิบัติ ไม่มีความเสมอภาคใช้อำนาจของรัฐโดยไม่คำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์สิทธิและเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ถือเป็นการกระทำที่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญ กระทำการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้โดยเกินความจำเป็น จนกระทั่งกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพ มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรงโดยการสั่งให้ทหารใช้อาวุธสงครามทุกชนิดเข้าทำการปราบปรามประชาชนหลายครั้งหลายครา เป็นเหตุให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิต ร่างกายของประชาชนจำนวนมาก ถือเป็นการไม่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลให้พ้นจากการล่วงละเมิด ทั้งโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐและโดยบุคคลอื่นในทางตรงกันข้ามกลับใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐล่วงละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลเสียเอง กระทำการสร้างความแตกแยกในสังคมให้ขยายวงกว้างขึ้น โดยกระทำการกลั่นแกล้งใส่ร้าย ป้ายสีให้ประชาชนที่ชุมนุมโดยสงบต้องตกเป็นผู้ต้องหาในคดีอาชญาฐานก่อการร้ายและอื่น ๆ โดยไม่เป็นธรรม นอกจากนั้นยังกลั่นแกล้งประชาชนผู้สุจริตไม่ทำให้ทำธุรกรรมในสถาบันการเงิน โดยกล่าวหาว่าเป็นผู้สนับสนุนผู้ก่อการร้าย แต่ละเลยและเว้นการปฏิบัติที่จะดำเนินคดีกับประชาชนอีกกลุ่มหนึ่งที่กระทำผิดกฎหมายโดยการยึดสนามบินนานาชาติ และยึดทำเนียบรัฐบาล เป็นต้น ถือเป็นการไม่อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน ไม่สามารถดูแลความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ไม่ปฏิบัติต่อบุคคลที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองในเรื่องสิทธิในกระบวนการยุติธรรม สิทธิในทรัพย์สิน สิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพ เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของบุคคลและสื่อมวลชน และสิทธิในข้อมูลข่าวสารและการร้องเรียนกระทำการจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ ตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ โดยการออกกฎหมายจำกัดสิทธิในการชุมนุมของประชาชน กระทำการจงใจฝ่าฝืนไม่ดำเนินการตามแนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรม โดยไม่ปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย อย่างถูกต้อง เป็นธรรมชาติหลักธรรม จริยธรรม และหลักธรรมาภิบาล ตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มีปัญหามาตรฐานทางจริยธรรมและคุณธรรมต่ำ บกพร่องอย่างร้ายแรง แนวนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินด้านการต่างประเทศและด้านเศรษฐกิจล้มเหลวไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน และแผนการตรากฎหมาย ขาดไว้วินัย การเงิน การคลัง มีการก่อกวนของรัฐโดยไม่ชอบ อีกทั้งไม่ดำเนินการในเรื่องที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จนเป็นภัยพิบัติของประเทศและขัดขวางต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ ดังนั้นหากจะให้บริหารราชการแผ่นดินอีกต่อไป จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติในทุกด้าน แต่จะทำให้ประเทศเข้าสู่ภาวะวิกฤติซึ่งจะนำมาซึ่งความเสียหายแก่ประเทศชาติอย่างร้ายแรง จนยากที่จะเยียวยาแก้ไขได้โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำ ดังนี้

1. กำหนดนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อมุ่งแสวงหาประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง ส่งผลให้เกิดการทุจริตเชิงนโยบายอย่างเป็นรูปธรรม และปล่อยปละละเลยและรู้เห็นเป็นใจให้รัฐมนตรีในคณะรัฐมนตรีทุจริตคอร์รัปชัน แสวงหาประโยชน์จากงบประมาณแผ่นดินผ่านนโยบายจากโครงการต่าง ๆ ส่งผลให้มีการทุจริตของรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างกว้างขวาง เช่น ทุจริตใน

โครงการไทยเข้มแข็ง ทุจริตในโครงการชุมชนพอเพียง ทุจริตจัดซื้ออาวุธในกองทัพและตุจริตในการจัดซื้อจัดจ้างในหลายกระทรวงทบวงกรม เช่น กระทรวงคมนาคมมีการตุจริตโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง

2. ละเมิดสิทธิมนุษยชนและกฎหมายอย่างร้ายแรง ไม่บังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับโดยสุจริต เลือกปฏิบัติเกินความจำเป็นและความเหมาะสมแก่สถานการณ์ต่อประชาชนผู้ชุมนุม ด้วยการสั่งให้เจ้าหน้าที่ทหารใช้อาวุธสงครามเข้าปราบปรามประชาชนที่ชุมนุมเรียกร้องประชาธิปไตย โดยไม่เป็นไปตามมาตรฐานสากล ทำให้มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บจำนวนมาก นับแต่เดือนเมษายน 2552 จนถึงเดือนพฤษภาคม 2553 ทั้ง ๆ ที่ประชาชนดังกล่าวมาชุมนุมเรียกร้องตามกลไกในระบบประชาธิปไตยโดยมีเป้าหมายทางการเมืองที่ชัดเจนคือการยุบสภาเพื่อจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ ซึ่งเป็นข้อเรียกร้องที่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย เนื่องจากเห็นว่าที่มาของรัฐบาลไม่ชอบธรรมเห็นควรคืนอำนาจให้แก่ประชาชน แต่นายอภิสิทธิ์ฯ ในฐานะหัวหน้ารัฐบาลกลับให้ “หีบศพ” กับประชาชนร่วมร้อยศพ และบาดเจ็บทุพพลภาพจำนวนมากอย่างที่รัฐบาลพลเรือนของประเทศไทยและในต่างประเทศไม่เคยกระทำเช่นนี้กับประชาชนมาก่อน

3. ลุแก่อำนาจด้วยการบังคับใช้กฎหมายเพื่อเป็นเครื่องมือทางการเมืองของตนเอง โดยไม่สุจริตและเลือกปฏิบัติ เช่น การประการใช้พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรและพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินโดยไม่มีเหตุและเงื่อนไขตามกฎหมาย ถือเป็น การออกคำสั่งและประกาศที่ละเมิดสิทธิเสรีภาพของบุคคลอย่างร้ายแรง

4. ปกปิดความผิดของตนเองและพวกพ้อง โดยหลีกเลี่ยงที่จะปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมาย เพื่อช่วยให้ตนเองและพวกพ้องพ้นจากความผิด จากกรณีการนำเหตุการณ์สลายการชุมนุมเข้าเป็นคดีพิเศษโดยโยนความรับผิดชอบไปให้บุคคลอื่นและไม่ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 150

5. บังคับใช้กฎหมายโดยเลือกปฏิบัติเป็นสองมาตรฐาน เพื่อมุ่งช่วยเหลือพวกพ้องตนเองและละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายเพื่อนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ

6. ครอบงำ แทรกแซง การปฏิบัติหน้าที่ของสื่อมวลชน ใช้สื่อของรัฐเป็นเครื่องมือเพื่อทำลายฝ่ายที่มีความคิดเห็นที่แตกต่างและตรงข้ามกับรัฐบาล และปิดกั้นการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน ด้วยการสั่งปิดสถานีโทรทัศน์ วิทยุชุมชน เว็บไซต์ ที่เห็นแตกต่างจากรัฐบาล ขณะที่ปล่อยให้สื่อมวลชนอีกฝ่ายออกมาโจมตีฝ่ายตรงข้ามอย่างรุนแรงส่งผลให้ความขัดแย้งของประชาชนขยายวงกว้าง

7. ใช้อำนาจหน้าที่แทรกแซงการแต่งตั้งข้าราชการ ปล่อยให้ข้าราชการและข้าราชการระดับสูงแสวงหาประโยชน์จากการแต่งตั้งข้าราชการในหลายกระทรวง ทบวง กรม อีกทั้งแทรกแซงและกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีแต่งตั้งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547

8. ไร้ประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจ การบริหารงานด้านเศรษฐกิจไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2552 - 2554 และการกู้เงินเพื่อนำมาแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจเป็นการ ละเว้น หลีกเลี่ยง ละเลยไม่ปฏิบัติตามแผนนิติบัญญัติ พ.ศ. 2552 - 2554 เป็นการ

บริหารโดยไร้ทิศทางและยุทธศาสตร์ที่ได้แถลงไว้ในแผนดังกล่าวว่า จะฟื้นฟูเศรษฐกิจให้ขยายตัวอย่างยั่งยืน และบรรเทาผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจที่ประชาชนประสบ แต่รัฐบาลกลับปฏิบัติตรงกันข้าม โดยกระทำการก่อกวนให้ประชาชนเดือดร้อนอย่างมากมายโดยหนี้สาธารณะสูงเกินกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจมีความล้มเหลวเพราะนำเงินกู้ส่วนใหญ่ไปเป็นงบก่อสร้างซ่อมถนน ทำให้เม็ดเงินไม่ลงไปถึงประชาชนและภาคการผลิตอันก่อให้เกิดรายได้อย่างแท้จริง และซ้ำร้ายกลับมีการนำเงินกู้มาทุจริตในหลายโครงการในแต่ละกระทรวง ทบวง กรม เป็นการใช้งบประมาณแผ่นดินโดยไม่ก่อให้เกิดผลในทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ทำให้ขาดความเชื่อมั่นในการลงทุนของต่างประเทศ ปฏิบัติและละเว้นการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ เพื่อให้เกิดการลงทุนทางด้านอุตสาหกรรม เช่น กรณีปัญหานิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด เป็นต้น ทำให้รัฐเกิดความเสียหายในด้านเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง ปล่อยให้เกษตรกรซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศมีปัญหาเรื่องราคาพืชผล อาทิ เช่น ปัญหาราคาข้าวตกต่ำ เป็นต้น

9. มีปัญหาทางสังคม โดยปล่อยให้มีการระบอบในเรื่องยาเสพติดและอาชญากรรมอย่างรุนแรง โดยไม่สามารถรักษาความสงบและเรียบร้อยให้เกิดสังคมโดยรวมของประเทศได้

10. ขาดภาวะความเป็นผู้นำ มุ่งบริหารราชการแผ่นดินโดยการสร้างภาพให้ตนเองและพวกพ้อง ปล่อยให้บุคคลภายนอกที่อยู่เบื้องหลังพรรคการเมืองเข้าบงการ สั่งการ แทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐมนตรี และแสวงหาประโยชน์จากโครงการของรัฐ

11. นโยบายด้านการต่างประเทศล้มเหลวโดยสิ้นเชิง สร้างภาพลักษณ์ที่เสียหายของประเทศต่อสายตาประชาคมโลก ด้วยการแต่งตั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศที่กระทำผิดกฎหมายอาญาก่อนการร้ายสากลโดยยึดสนามบินนานาชาติ และดำเนินนโยบายด้านการต่างประเทศในลักษณะก้าวร้าวรุนแรง ส่งผลให้ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านต้องเสื่อมทรุดอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน โดยไม่ปฏิบัติตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2552 - 2554 ในเรื่องการต่างประเทศ

12. ขาดความจริงใจในการสร้างความปรองดองและความสมานฉันท์ที่เกิดขึ้นในหมู่ประชาชน เพื่อลดความขัดแย้งในสังคมในทางตรงข้าม กลับมีพฤติกรรมที่สร้างความขัดแย้งให้เพิ่มขึ้นอยู่ตลอดเวลาโดยการปล่อยให้โฆษกส่วนตัวและคนใกล้ชิดถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2552 - 2554 ที่รัฐบาลได้แสดงวิสัยทัศน์ไว้ในแผนดังกล่าวพฤติกรรมการบริหารราชการแผ่นดินของนายกรัฐมนตรีดังกล่าวส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติและประชาชนอย่างร้ายแรง หากปล่อยให้บริหารราชการแผ่นดินต่อไป ย่อมส่งผลให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติจนยากที่จะแก้ไขเยียวยาได้

ทั้งนี้ ได้เสนอชื่อร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ซึ่งเป็นบุคคลผู้สมควรดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา 171 วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 พร้อมทั้งแสดงหลักฐานการยื่นคำร้องขอถอดถอนนายกรัฐมนตรีออกจากตำแหน่ง ตามมาตรา 271 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง กับคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จำนวน 158 คน ได้เสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 159 และข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2551 ข้อ 38 และข้อ 170

สาระ รัฐมนตรีจำนวน 5 คน ดังมีรายนามต่อไปนี้

1. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	รองนายกรัฐมนตรี
2. นายกรณ์ จาติกวณิช	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
3. นายกษิต ภิรมย์	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
4. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
5. นายโสภณ ชาร์มย์	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

เนื่องจากรัฐมนตรีทั้งห้าคน ได้กระทำความผิดรัฐธรรมนูญ กฎหมายและได้บริหารราชการแผ่นดิน โดยไร้ประสิทธิภาพ ขาดภาวะความเป็นผู้นำ และวิสัยทัศน์ในการบริหารราชการแผ่นดิน ขาดคุณธรรม จริยธรรม ทำให้ประเทศชาติได้รับความเสียหาย โดยมีพฤติการณ์ ดังนี้

1. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี ในฐานะที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการแทนนายกรัฐมนตรีและในตำแหน่งหน้าที่ของตนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กระทำความผิดรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ไม่บังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย ถือเป็นกรณีมีพฤติการณ์ถือว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการนับแต่เดือนมีนาคม 2553 ต่อเนื่องจนถึงเดือนพฤษภาคม 2553 ในกรณีสลายการชุมนุมของประชาชนทำให้มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บจากการสลายการชุมนุมจำนวนมาก อันเป็นเหตุจากการสลายการชุมนุมไม่เป็นไปตามมาตรฐานสากล นอกจากนี้ยังกระทำการผิดหน้าที่ตามกฎหมาย กล่าวคือ กระทำผิดต่อกฎหมายพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 มาตรา 11(5) ประกอบมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 โดยใช้กำลังทหารเข้าไปข่มขู่คุกคามในสถานี่ไทยคมและทำการทำลายสัญญาณการสื่อสารโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นการละเมิดเสรีภาพในการสื่อสารที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองและกระทำละเมิดต่อสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลโดยการออกคำสั่งห้ามสถาบันการเงินทำธุรกรรมกับบุคคลหรือนิติบุคคลรวมจำนวน 106 รายนอกจากนี้ นายสุเทพฯ ยังได้แจ้งบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จในฐานะผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) กระทำการบุกรุกทรัพย์สินการธรรมชาติของประเทศโดยการบุกรุกภูเขากระทำการออกโฉนดอันเป็นเอกสิทธิ์และเตรียมการจัดสรรที่ดินขายโดยไม่ชอบ การกระทำดังกล่าวได้ใช้บุคคลเป็นตัวแทนในการถือกรรมสิทธิ์ที่ดินจำนวนมาก ถือเป็นกระทำความผิดรัฐธรรมนูญในเรื่องสิ่งแวดล้อมและประมวลกฎหมายที่ดินและมีส่วนร่วมกับนายโสภณ ชาร์มย์รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในการบริหารราชการแผ่นดินตามข้อ 5 ด้วย

2. นายกรณ์ จาติกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้ดำเนินนโยบายด้านการเงินการคลัง และงบประมาณของประเทศผิดพลาด บกพร่อง ไม่ดำเนินการตามแผนงานการบริหารราชการ พ.ศ. 2552 – 2554 และแผนนิติบัญญัติ พ.ศ. 2552 – 2554 ที่ได้กำหนดไว้ในวิสัยทัศน์ว่าจะฟื้นฟู เศรษฐกิจให้ขยายตัวอย่างยั่งยืนและบรรเทาผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจที่ประชาชนจะประสบ ในทางตรงกันข้ามมุ่งแสวงการก่อหนี้สาธารณะ จนขณะนี้หนี้สาธารณะสูงเกินกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ โดยกระทำการก่อหนี้เพื่อให้เป็นภาระผูกพันต่อประเทศชาติ โดยมีได้คำนึงถึงสถานะทางเศรษฐกิจ และความจำเป็นในการใช้จ่ายภายในประเทศ และภาระหนี้สาธารณะที่มีอยู่ นำเงินที่ได้จากการกู้ไป ดำเนินนโยบายเพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับรัฐมนตรีในกระทรวงต่างๆ ทั้งที่โครงการแต่ละโครงการไม่ได้ สร้างประโยชน์กับเศรษฐกิจโดยรวมกับประเทศชาติ ส่งผลให้มีการใช้จ่ายเงินแผ่นดินไปโดยสูญเปล่า ในหลายโครงการที่เรียกว่า “กู้มาโกง” ซึ่งงบประมาณแผ่นดินที่ได้มาจากการที่ได้มาจากการกู้ส่วนใหญ่ นำไปเป็นงบก่อสร้างซ่อมถนน ทำให้เม็ดเงินไม่ลงไปถึงประชาชนและภาคการผลิตอันก่อให้เกิดรายได้ อย่างแท้จริง ทำให้การกระจายรายได้ไม่เป็นธรรม มีทัศนคติในการบริหารราชการแผ่นดินที่ขาด ธรรมาภิบาลและหลักความเป็นประชาธิปไตย ส่งเสริมวิธีการอื่นที่มีใช้วิถีทางในระบอบประชาธิปไตย โดยการขึ้นขอการปฏิวัติรัฐประหาร ไม่บังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายในเรื่องการจัดเก็บภาษีของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี กรณีได้ประโยชน์จาก เอสเอ็มเอส (SMS) สมัยที่นายอภิสิทธิ์ฯ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งกรณีดังกล่าวมีคำพิพากษาเป็นบรรทัดฐานแล้วว่าการได้รับประโยชน์ อันคำนวณมูลค่าได้เป็นเงินจะต้องนำมารวมเสียภาษี แต่จนขณะนี้ นายกรณ์ฯ ก็ละเว้นที่จะให้ หน่วยงานกรมสรรพากรดำเนินการจัดเก็บภาษีเอากับรายอภิสิทธิ์ฯ ถือเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีชอบ นอกจากนี้ยังได้ดำเนินการขอออกพระราชบัญญัติเงินสี่แสนล้านบาทโดยไม่เป็นไปตามแผน นิติบัญญัติดังกล่าวข้างต้นด้วย

3. นายกษิต ภิรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ บริหารราชการแผ่นดินโดย ไม่ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีกับประเทศชาติในสายตาประชาคมโลก มีพฤติกรรมข่มขู่ก้าวร้าวต่อมิตร ประเทศ สร้างความขัดแย้งระหว่างราชอาณาจักรไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่าง ประเทศเสื่อมทรุดอย่างไม่เคยมีมาก่อน มีทัศนคติที่เป็นอันตรายต่อฝ่ายที่เห็นต่างกับตนเอง มุ่งทำลาย ล้างนักการเมืองฝ่ายตรงข้ามทุกวิถีทาง โดยไม่ได้คำนึงถึงคุณธรรมจริยธรรม และศักดิ์ศรีของความเป็น มนุษย์ การกระทำดังกล่าวถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและนโยบายที่ได้แถลงไว้ รวมทั้งการ บริหารราชการไม่เป็นไปตามแผนการบริหารราชการแผ่นดินดังกล่าวข้างต้น ในเรื่องความสัมพันธ์กับ ประเทศเพื่อนบ้านที่กำหนดไว้ในแผนหน้า 110 ว่า จะสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อ ให้เกิดความไว้วางใจ รวมทั้งจะทำการสำรวจหลักเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านและเจรจาเรื่อง การร่วมพัฒนาพื้นที่ที่ไทยและเพื่อนบ้านอ้างสิทธิทับซ้อนและขยายความร่วมมือในกรอบอนุภูมิภาค โดยเฉพาะความร่วมมือเพื่อการพัฒนาและผลักดันยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศ เพื่อนบ้าน (GMSIACMECS/IMT/JDS) สู่การปฏิบัติรวมทั้งผลักดันยุทธศาสตร์ความเป็นหุ้นส่วนทาง เศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ แต่นายกษิตฯ ได้กระทำการบริหารงานในหน้าที่ ที่จะต้องปฏิบัติตามแผนล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ ไม่สามารถปฏิบัติตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน ได้ในทุกข้อจนกระทั่งเกิดความล้มเหลวในการเป็นเจ้าภาพการประชุมสุดยอดอาเซียนและการประชุม

ที่เกี่ยวข้องตามแผนงานการเป็นประธานอาเซียนของไทย ทำให้ความร่วมมือในกรอบอาเซียนลุ่มเหลว และทำให้ประเทศขาดความน่าเชื่อถือต่อกลุ่มอาเซียนและ ต่อนานาประเทศทั่วโลก

4. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต ต่อหน้าที่ และส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบัญญัติ แห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง จากกรณี ที่ให้บริษัทเครือญาติของตนเองเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐในหลายโครงการ โดยตนเองมีส่วนร่วมเข้าไปลงมติ เห็นชอบกับโครงการดังกล่าวในฐานะรัฐมนตรี ส่งผลให้รัฐต้องจ่ายเงินมากกว่าที่ควรจ่ายหลายพันล้านบาท รู้เห็นหรือเกี่ยวข้องกับการทุจริตสอบเข้าโรงเรียนในอำเภอ แทรกแซงและแสวงหาประโยชน์จากการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการในสังกัดกระทรวงมหาดไทย ปลอมปละละเลยหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับการทุจริตจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ของกรมการปกครอง อนุมัติให้มีการอนุญาตจำหน่ายอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน เพื่อมุ่งแสวงหาประโยชน์ในเรื่องดังกล่าว

5. นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม บริหารราชการแผ่นดิน โดยการกำหนดนโยบายเพื่อมุ่งแสวงหาประโยชน์ในทางทรัพย์สิน และประโยชน์ในทางการเมือง โดยไม่ได้คำนึงถึงประสิทธิภาพในการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดิน รู้เห็นเป็นใจหรือยินยอมให้พวกพ้องหรือผู้สนับสนุนทางการเมืองของตนเองเข้ามาแสวงหาประโยชน์จากโครงการที่ได้กำหนดขึ้น มีพฤติการณ์ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่าจงใจใช้อำนาจ หน้าที่ขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม อย่างร้ายแรง จากการเอื้อประโยชน์ให้บริษัทเอกชนที่เป็นพวกพ้องของตนเอง และญาติของรัฐมนตรี ในพรรคการเมืองตนเองได้ประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบจากการประมุขงานและเป็นคู่สัญญากับรัฐ ส่งผลให้รัฐต้องสูญเสียเงินงบประมาณเกินกว่าความเป็นจริงหลายพันล้านบาท

พฤติกรรมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐมนตรีทั้งห้าคนดังที่ได้กราบเรียนมาข้างต้น ส่งผล กระทบต่อผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนอย่างร้ายแรง ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และทรัพยากรธรรมชาติต้องถูกทำลายลง ไม่มีความเสมอภาคในการได้รับการจัดสรรทรัพยากรจาก ภาครัฐของประชาชน เกิดความเหลื่อมล้ำในสังคมทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ทำให้ข้าราชการประจำเสียขวัญกำลังใจที่จะปฏิบัติราชการ กระทบต่อระบบการแต่งตั้งราชการอย่างร้ายแรง ภาพลักษณ์การ ทุจริตคอร์รัปชันของข้าราชการการเมือง และข้าราชการประจำเป็นที่ประจักษ์ต่อสายตาของประชาชน ชาวไทย และประชาคมโลก ส่งผลให้การจัดอันดับเครดิตของประเทศตกต่ำ และการทุจริตในโครงการ ของรัฐนับวันจะยิ่งขยายวงกว้างออกไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด หากปล่อยให้รัฐมนตรีทั้งห้าคนบริหาร ราชการแผ่นดินต่อไป จะทำให้เกิดความเสียหายร้ายแรง แก่ประเทศชาติจนยากที่จะแก้ไขเยียวยาได้

พร้อมทั้งแสดงหลักฐานการยื่นคำร้องขอถอดถอนรัฐมนตรีในลำดับที่ 1 ลำดับที่ 4 และลำดับที่ 5 ออกจากตำแหน่ง ตามมาตรา 271 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

ประธานสภาผู้แทนราษฎร (นายชัย ชิดชอบ) ได้สั่งบรรจุระเบียบวาระการประชุมเป็นเรื่องด่วน ซึ่งในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 23 ปีที่ 3 ครั้งที่ 2 (สมัยวิสามัญ) วันจันทร์ที่ 31 พฤษภาคม 2553 และวันอังคารที่ 1 มิถุนายน 2553 ที่ประชุมได้พิจารณาญัตติทั้ง 2 ฉบับดังกล่าว

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 23 ปีที่ 3 ครั้งที่ 3 (สมัยวิสามัญ) วันพุธที่ 2 มิถุนายน 2553 ที่ประชุมได้ลงมติไม่ไว้วางใจ ตามลำดับ ดังนี้

1. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี

ไม่ไว้วางใจ	186	เสียง
ไว้วางใจ	246	เสียง
งดออกเสียง	11	เสียง
ไม่ลงคะแนนเสียง	21	เสียง

2. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี

ไม่ไว้วางใจ	187	เสียง
ไว้วางใจ	245	เสียง
งดออกเสียง	11	เสียง
ไม่ลงคะแนนเสียง	21	เสียง

3. นายกรณ์ จาติกวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ไม่ไว้วางใจ	187	เสียง
ไว้วางใจ	244	เสียง
งดออกเสียง	12	เสียง
ไม่ลงคะแนนเสียง	22	เสียง

4. นายกษิต ภิรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

ไม่ไว้วางใจ	190	เสียง
ไว้วางใจ	239	เสียง
งดออกเสียง	15	เสียง
ไม่ลงคะแนนเสียง	21	เสียง

5. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ไม่ไว้วางใจ	194	เสียง
ไว้วางใจ	236	เสียง
งดออกเสียง	14	เสียง
ไม่ลงคะแนนเสียง	22	เสียง

6. นายโสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ไม่ไว้วางใจ	196	เสียง
ไว้วางใจ	234	เสียง
งดออกเสียง	13	เสียง
ไม่ลงคะแนนเสียง	22	เสียง

สรุป ที่ประชุมได้ลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีทั้ง 5 คน ด้วยคะแนนเสียงไม่มากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร จึงถือว่านายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีทั้ง 5 คนได้รับความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎร

(4) การดำเนินการด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.1 จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบเอกสารข้อมูลและไสตททัศน์วัสดุที่จะนำเสนอเพื่อประกอบการอภิปรายญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

4.2 จัดทำแบบขอใช้บริการนำเสนอข้อมูลประกอบการอภิปรายญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

4.3 จัดทำข้อสรุปของคณะกรรมการตรวจสอบเอกสารข้อมูลและไสตททัศน์วัสดุที่จะนำเสนอเพื่อประกอบการอภิปรายญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

4.4 ปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการตรวจสอบเอกสารข้อมูลและไสตททัศน์วัสดุที่จะนำเสนอเพื่อประกอบการอภิปรายญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

4.5 จัดทำหลักเกณฑ์และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

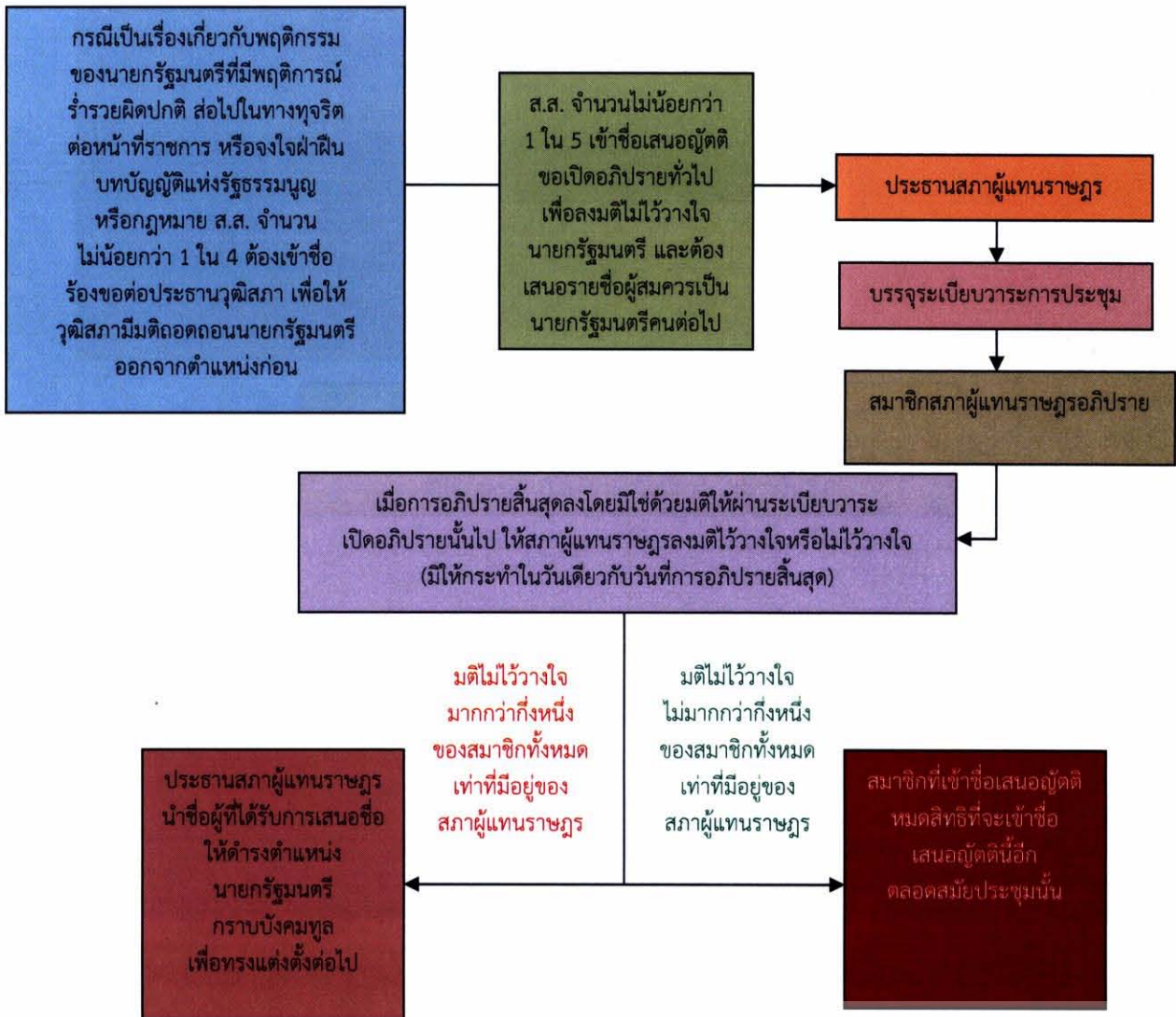
4.6 จัดทำเอกสารประกอบญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

4.7 จัดทำสารบบญัตติญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี

4.8 จัดทำสารบบญัตติญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

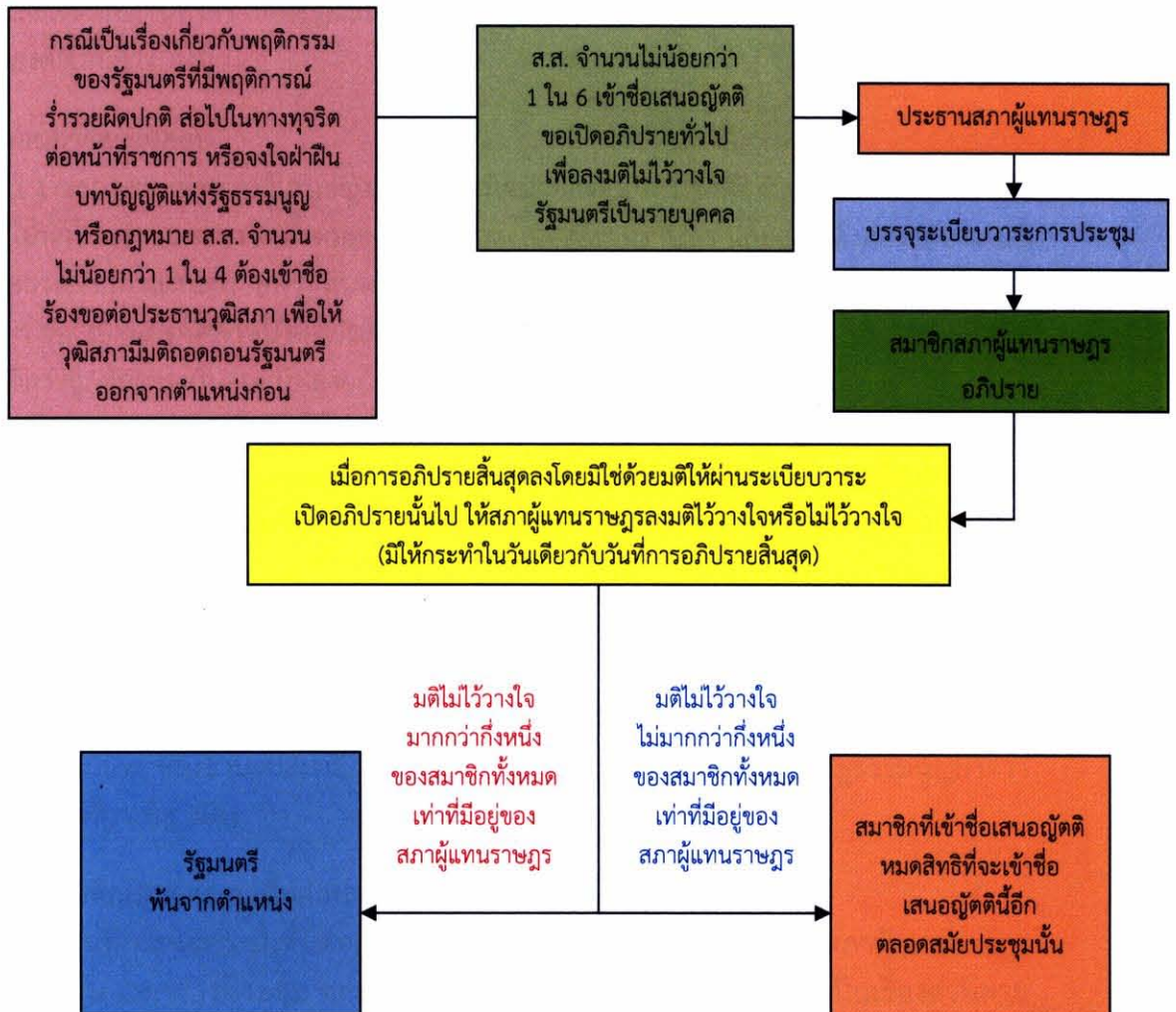
การขอเปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ ในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีได้อยู่ในพรรคการเมืองที่สมาชิกในสังกัดของพรรคนั้นดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีมีจำนวนไม่ถึงเกณฑ์ที่จะเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนมากกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวทั้งหมดเท่าที่มีอยู่มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีได้บริหารราชการแผ่นดินมาเกินกว่า 2 ปีแล้ว ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 160

การขอเปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

หมายเหตุ ในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีได้อยู่ในพรรคการเมืองที่สมาชิกในสังกัดของพรรคนั้นดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีมีจำนวนไม่ถึงเกณฑ์ที่จะเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวทั้งหมดเท่าที่มีอยู่มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล เมื่อคณะรัฐมนตรีได้บริหารราชการแผ่นดินมาเกินกว่า 2 ปีแล้ว ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 160

ขั้นตอนการดำเนินการและปฏิบัติงานเกี่ยวกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

ขั้นตอนการดำเนินการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ลงทะเบียนรับเรื่อง และสำนักงานการประชุม ลงทะเบียนรับเรื่องและส่งกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1 ส่งมอบให้นิติกรผู้รับผิดชอบ เมื่อนิติกรได้รับเรื่องแล้วจะต้องดำเนินการ ดังนี้

(1) ขั้นตอนการตรวจสอบ

1.1 ตรวจสอบจำนวนผู้เสนอญัตติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี ซึ่งต้องมีจำนวนสมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร และญัตติดังกล่าวต้องเสนอชื่อผู้สมควรดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนต่อไป (รัฐธรรมนูญฯ มาตรา 158 มาตรา 271 และข้อบังคับฯ ข้อ 38) และจัดทำหนังสือประสานไปยังสำนักบริหารงานกลางเพื่อให้ตรวจสอบลายมือชื่อของสมาชิกว่าถูกต้องตรงกับต้นฉบับลายมือชื่อหรือไม่

อนึ่ง การตรวจสอบญัตติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและญัตติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีที่มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือจงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ต้องมีการยื่นคำร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร (รัฐธรรมนูญฯ มาตรา 158 มาตรา 271)

1.2 ตรวจสอบจำนวนผู้เสนอญัตติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ซึ่งต้องมีจำนวนสมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งในหกของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร (รัฐธรรมนูญมาตรา 159 และข้อบังคับฯ ข้อ 38)

(2) ขั้นตอนบันทึกเสนอความเห็นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร

2.1 บันทึกเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับ เพื่อให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีดำริกำหนดวัน เวลาการประชุม และอนุญาตบรรจกระเบียบวาระการประชุมเป็นเรื่องด่วนตามข้อบังคับฯ ข้อ 169

2.2 จัดทำหนังสือเสนอประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อแจ้งกำหนดเวลาการประชุมให้นายกรัฐมนตรีทราบ ตามข้อบังคับฯ ข้อ 169

2.3 จัดทำหนังสือแจ้งเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเพื่อทราบกำหนดวัน เวลา การประชุม รวมทั้งผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรทราบ

(3) การติดตามมติของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและยืนยันมติของสภาผู้แทนราษฎร

3.1 เมื่อการอภิปรายทั่วไปสิ้นสุดลงโดยมิใช่ด้วยมติให้ผ่านระเบียบวาระเปิดอภิปรายนั้นไปให้สภาผู้แทนราษฎรลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ การลงมติในกรณีเช่นนี้มีให้กระทำในวันเดียวกับวันที่การอภิปรายสิ้นสุด มติไม่ไว้วางใจต้องมีคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิก

3.2 จัดทำหนังสือเสนอเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เพื่อยืนยันมติให้เลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทราบ

3.3 จัดทำสรุปขั้นตอนการเสนอและพิจารณาญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล เพื่อเป็นข้อมูลประกอบในการเสนอญัตติไม่ไว้วางใจคราวต่อไป

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

(1) ขั้นตอนการตรวจสอบ

1.1 ตรวจสอบจำนวนผู้เสนอญัตติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี ซึ่งต้องมีจำนวนสมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร และญัตติดังกล่าวต้องเสนอชื่อผู้สมควรดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนต่อไป

1.2 ตรวจสอบจำนวนผู้เสนอญัตติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ซึ่งต้องมีจำนวนสมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งในหกของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร

อนึ่ง การตรวจสอบญัตติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและญัตติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีที่มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกตีส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือจงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ต้องมีการยื่นคำร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร

1.3 จัดทำหนังสือประสานไปยังสำนักบริหารงานกลางเพื่อให้ตรวจสอบลายมือชื่อของสมาชิก ว่าถูกต้องตรงกับต้นฉบับลายมือชื่อหรือไม่

(2) ขั้นตอนบันทึกเสนอความเห็นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร

2.1 บันทึกเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับ เพื่อให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีดำริกำหนดวัน เวลาการประชุม และอนุญาตบรรจุระเบียบวาระการประชุมเป็นเรื่องด่วน

2.2 จัดทำหนังสือเสนอประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อแจ้งกำหนดเวลาการประชุมให้นายกรัฐมนตรีทราบ

3.3 จัดทำหนังสือแจ้งผู้เสนอเพื่อทราบกำหนดวัน เวลา การประชุม

(3) การติดตามมติของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและยืนยันมติของสภาผู้แทนราษฎร

3.1 ติดตามมติของที่ประชุมสภาในการลงมติไม่ไว้วางใจ

3.2 จัดทำหนังสือเสนอเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เพื่อยืนยันมติให้เลขาธิการนายกรัฐมนตรีทราบ

(4) การดำเนินการด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.1 จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบเอกสารข้อมูลและไต่สวนวัสดุที่จะนำเสนอเพื่อประกอบการอภิปรายญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

4.2 จัดทำแบบขอใช้บริการนำเสนอข้อมูลประกอบการอภิปรายญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

4.3 จัดทำข้อสรุปของคณะกรรมการตรวจสอบเอกสารข้อมูลและไต่สวนวัสดุที่จะนำเสนอเพื่อประกอบการอภิปรายญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

4.4 ปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการตรวจสอบเอกสารข้อมูลและไต่สวนวัสดุที่จะนำเสนอเพื่อประกอบการอภิปรายญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

4.5 จัดทำหลักเกณฑ์และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

ปัญหาสาเหตุและแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพ

ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลของกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1 ที่ผ่านมาพบว่ามี ความยุ่งยากในการดำเนินการมีปัญหาหรืออุปสรรค ดังนี้

ความยุ่งยากในการดำเนินการ/ปัญหา/อุปสรรค

โดยที่ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2551 ข้อ 169 กำหนดว่า “เมื่อประธานสภาได้รับญัตติตามข้อ 168 แล้ว ให้ทำการตรวจสอบ หากมีข้อบกพร่องให้ประธานสภาแจ้งผู้เสนอทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับญัตติ และเมื่อประธานสภาได้ตรวจสอบความถูกต้องของญัตติแล้ว ให้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมเป็นเรื่องด่วนและแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบ

ในทางปฏิบัติพรรคร่วมฝ่ายค้านจะประสานงานมาที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรโดยตรงเพื่อขอให้รับดำเนินการบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมเป็นเรื่องด่วนซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในการดำเนินการดังนี้

(1) การตรวจสอบลายมือชื่อผู้เสนอญัตติต้องขอความร่วมมือจากกลุ่มงานทะเบียนประวัติสำนักบริหารงานกลาง ซึ่งเป็นภารกิจโดยตรงของสำนักบริหารงานกลางเนื่องจากมีฐานข้อมูลลายมือชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคน และเป็นเอกสารข้อมูลส่วนบุคคลเป็นเอกสารชั้นความลับ โดยในทางปฏิบัติกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1 สำนักการประชุม จะมอบหมายให้นิติกรเจ้าของเรื่องดำเนินการตรวจสอบควบคู่กันไปด้วย ซึ่งมีบ่อยครั้งที่การรับรองลายมือชื่อของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ร่วมเสนอญัตติเพื่อขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลมีการตรวจสอบลายมือชื่อไม่ถูกต้องตรงกันซึ่งจำเป็นจะต้องหาข้อยุติก่อนที่จะบันทึกเสนอกราบเรียนประธานสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาอนุญาตบรรจุระเบียบวาระการประชุม รวมถึงการประสานงานเพื่อตรวจสอบหลักฐานที่ได้เสนอขอให้ถอดถอนนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีต่อประธานวุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 270 และ มาตรา 271 กรณีที่นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีถูกกล่าวหาว่ามีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงด้วย

(2) การตรวจสอบเนื้อหาของญัตติซึ่งเมื่อพบข้อบกพร่องไม่สามารถดำเนินการตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2551 ข้อ 169 วรรคแรกได้ ซึ่งในทางปฏิบัติของการตรวจสอบญัตติทั่ว ๆ ไปเมื่อพบข้อบกพร่องของญัตติจะต้องแจ้งผู้เสนอเพื่อทราบและลงนามกำกับการแก้ไข แต่สำหรับญัตติไม่ไว้วางใจต้องประสานงานทางโทรศัพท์เพื่อให้ผู้เสนอดำเนินการแก้ไขในทันที โดยการนำส่งเอกสารที่ถูกต้อง หรืออำนวยความสะดวกในการจัดพิมพ์ให้มีความถูกต้องเพื่อสนองนโยบายของประธานสภาผู้แทนราษฎรเพื่อบรรจุระเบียบวาระการประชุมเป็นเรื่องด่วนตามที่ฝ่ายค้านร้องขอ

(3) การเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลไม่เป็นไปตามแนวทางที่เคยปฏิบัติมา เนื่องจากญัตติดังกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมร้ายแรงผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือจงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย จะต้องแนบสำเนาคำร้องขอถอดถอนรัฐมนตรีมาพร้อมกับญัตติดังกล่าวด้วย แต่ผู้เสนอญัตติดังกล่าวไม่ได้แนบสำเนาคำร้องขอถอดถอนนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมาให้ตามแนวทางที่เคยปฏิบัติ จึงต้องประสานงานกับผู้ร่วมเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล และเจ้าหน้าที่กลุ่มงานผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร แต่ได้รับแจ้งว่าไม่สามารถให้เอกสารดังกล่าวได้ เนื่องจากได้มีการยื่นเอกสารหลักฐานการรับคำร้องต่อประธานวุฒิสภา ซึ่งเป็นการดำเนินการที่ถูกต้องแล้ว ทำให้ต้องประสานงานไปยังสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ซึ่งเป็นหน่วยงานทางธุรการที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินงานล่าช้า

(4) การทำความเข้าใจว่าเป็นญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล จะต้องมีการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ รวมทั้งต้องมีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติมในการทำความเข้าใจ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญและข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรในการเสนอญัตติ ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการบันทึกความเห็นประกอบการพิจารณาวินิจฉัยเพื่อนำกราบเรียนประธานสภาผู้แทนราษฎร

(5) การเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอญัตติเสนอช่วงเวลากระชั้นชิดซึ่งใกล้ปิดสมัยประชุมสามัญทั่วไป ทำให้ระยะเวลาการดำเนินการมีจำกัดและอาจผิดพลาดได้

(6) กรณีที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีนโยบายในการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบเอกสารข้อมูลและโสตทัศนวัสดุที่จะนำเสนอเพื่อประกอบการอภิปรายญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล เนื่องจากเป็นประเด็นความอ่อนไหวทางการเมืองจากสถานการณ์การชุมนุมประท้วงและการสลายการชุมนุมของรัฐบาล ทำให้คณะกรรมการดังกล่าวต้องใช้ความละเอียดรอบคอบในการพิจารณาเอกสารข้อมูลและโสตทัศนวัสดุที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะนำเสนอเพื่อประกอบการอภิปรายญัตติไม่ไว้วางใจเป็นอย่างมาก กรณีดังกล่าวเป็นเรื่องใหม่ที่ไม่เคยมีแนวทางในการดำเนินการตั้งแต่ การแต่งตั้งคณะกรรมการฯ อำนาจหน้าที่ กรอบแนวทางในการดำเนินการ ฯลฯ และในทางปฏิบัติการจะมอบหมายให้เจ้าหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบข้อมูลต่าง ๆ โดยเฉพาะการตรวจสอบข้อมูลที่เป็นโสตทัศนวัสดุซึ่งจำเป็นจะต้องใช้ทักษะพิเศษในการพิจารณาว่าเป็นภาพตัดต่อหรือไม่ ซึ่งเจ้าหน้าที่ ขาดทักษะและความชำนาญในเรื่องดังกล่าว ประกอบกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมักไม่ใส่ใจในการนำเสนอข้อมูลให้ตรวจสอบล่วงหน้า จึงเป็นเรื่องที่มีความยุ่งยากในทางปฏิบัติเป็นอย่างมาก

อะไรทำให้เกิดสถานการณ์เหล่านี้

สภาพปัญหาในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลของกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1 ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร มีดังนี้

LIR

1. ปัญหาบุคลากรขาดการเรียนรู้ ไม่มีความแม่นยำในข้อบังคับฯ และรัฐธรรมนูญ บางคนอายุงานน้อย ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติงานยุติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

2. ปัญหาจากการประชุมสภาฯ ใช้เวลาประชุมนานเกิน 8 ชั่วโมงหรืออาจถึง 24 ชั่วโมงและต่อเนื่องหลายวันจนกว่าเสร็จสิ้นภารกิจ ส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ซึ่งผลกระทบดังกล่าวอาจเกิดขึ้นจากการที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานไม่ถูกต้อง เช่น อาจจะบันทึกเสนอความเห็นผิดพลาด หรืออาจติดตามมติผิดพลาดได้ส่งผลให้การยืนยันมติไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องผิดพลาดด้วย เนื่องจากขาดสมาธิเหตุเพราะความเหนื่อยล้าจากการปฏิบัติงาน โดยปกติผู้ปฏิบัติงานมีเวลาปฏิบัติงานประมาณ 7 - 8 ชั่วโมงต่อวัน

3. ปัญหาการทำงานเป็นทีม เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามตำแหน่งหน้าที่หรือตามที่ผู้บังคับบัญชา มอบหมายงานเท่านั้น ขาดความกระตือรือร้นและความจริงใจ ขาดขวัญและกำลังใจในการทำงาน ไม่ร่วมกันแก้ปัญหา

4. ปัญหาในการประสานงาน ความผิดพลาดในการประสานงาน เลขานุการในที่ประชุมสภา ผู้แทนราษฎรจำเป็นที่จะต้อง มีความรู้ ประสบการณ์ และเครือข่าย และเนื่องจากการปฏิบัติงาน เลขานุการในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรในบางครั้งจะต้องประสานงานโดยจะต้องมีความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นพิเศษ เพราะในบางเรื่องเป็นเรื่องเฉพาะจึงต้องมีความแม่นยำในข้อบังคับการประชุมสภาหรือมีความถ่องแท้ในเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญจึงต้องศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้เลขานุการในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรจะต้องมีการสร้างเครือข่ายเพื่อประโยชน์ในการประสานงาน มิฉะนั้น จะเกิดปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติงานอย่างคาดไม่ถึง ซึ่งการปฏิบัติงานเลขานุการของกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1 ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรจะต้องประสานงานกับบุคคลจำนวนมาก อาทิเช่น รัฐมนตรี Whip ฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้เป็นตัวแทนในพรรคการเมืองทุกพรรค

5. ปัญหาการบันทึกเสนอความเห็นบางครั้งไม่ถูกต้อง การเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ผู้เสนอญัตติเสนอช่วงเวลากระชั้นชิด ซึ่งใกล้ปิดสมัยประชุมสามัญทั่วไป ทำให้ระยะเวลาการดำเนินการมีจำกัดและอาจผิดพลาดได้

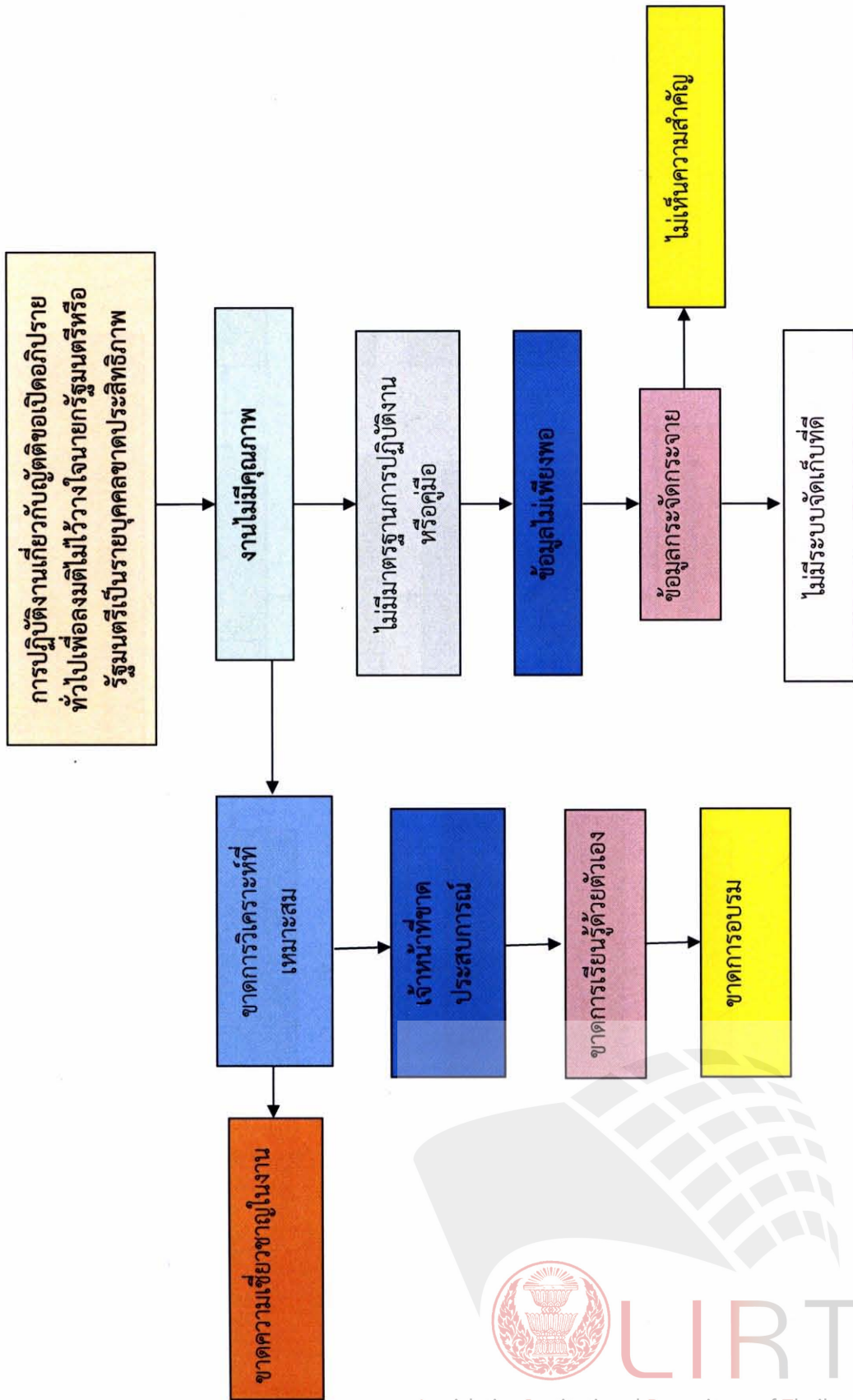
6. ปัญหาจากนิติกรไม่แยกประเภทหรือตำแหน่งความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เนื่องจากกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1 มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติทางด้านสังคมและความมั่นคง ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมาหลายประเภท เช่น แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาและกฎหมายแพ่ง กฎหมายเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ ทำให้มีปัญหาในการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ ในการเสนอความเห็นทางกฎหมายเกี่ยวกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล เกิดความล่าช้า หรือผิดพลาด

7. นโยบายของผู้บริหารทั้งในฝ่ายข้าราชการประจำก็ดีหรือในฝ่ายราชการการเมืองก็ดี เปลี่ยนแปลงบ่อย ไม่มีความแน่นอน นโยบายขัดแย้งกับธรรมเนียมประเพณีที่เคยปฏิบัติ บุคลากร จึงสับสน ขาดความมั่นใจ ไม่กล้าตัดสินใจ

LIR

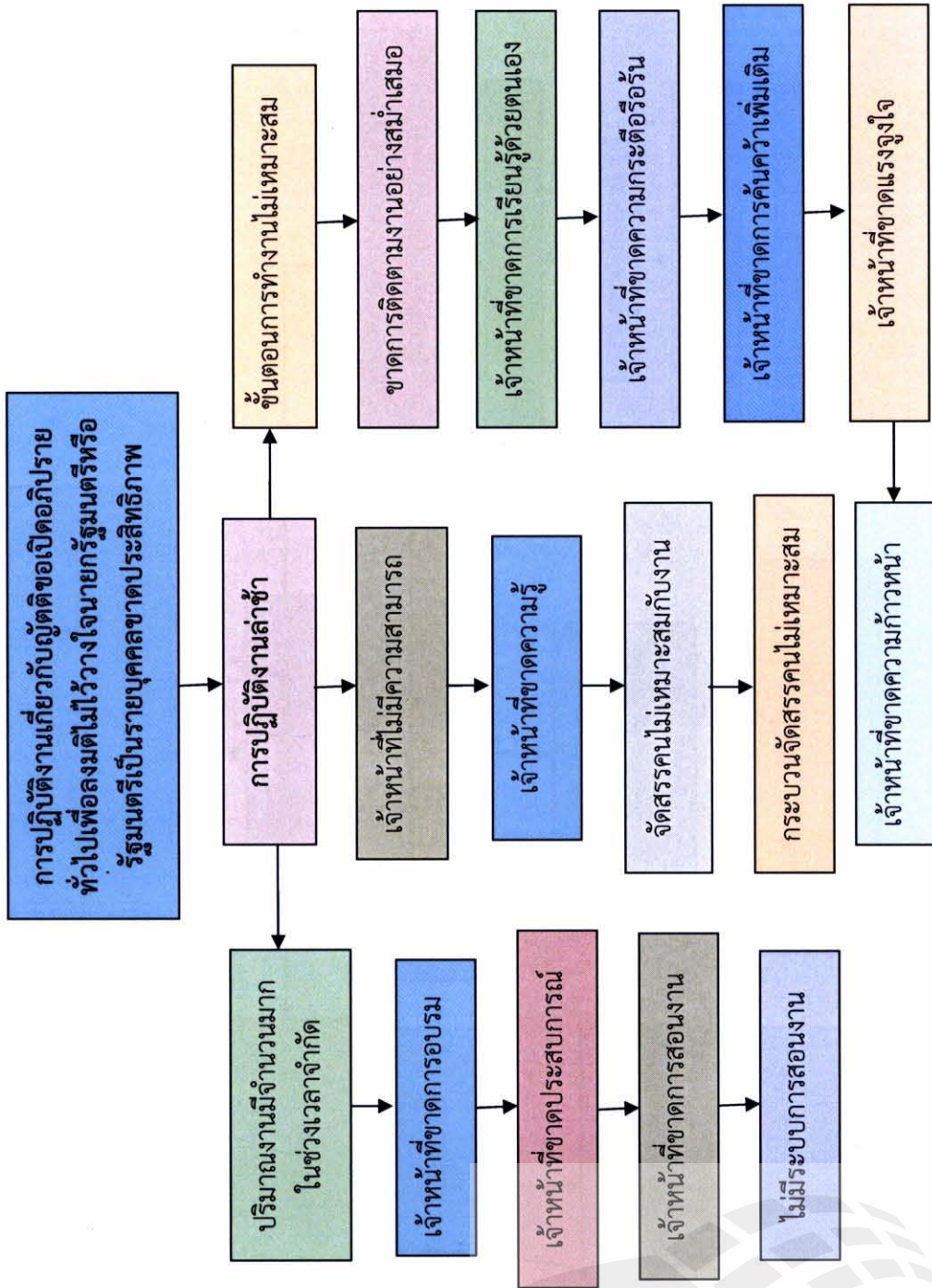
แผนผังปัญหาและสาเหตุ : การเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานเกี่ยวกับยุติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

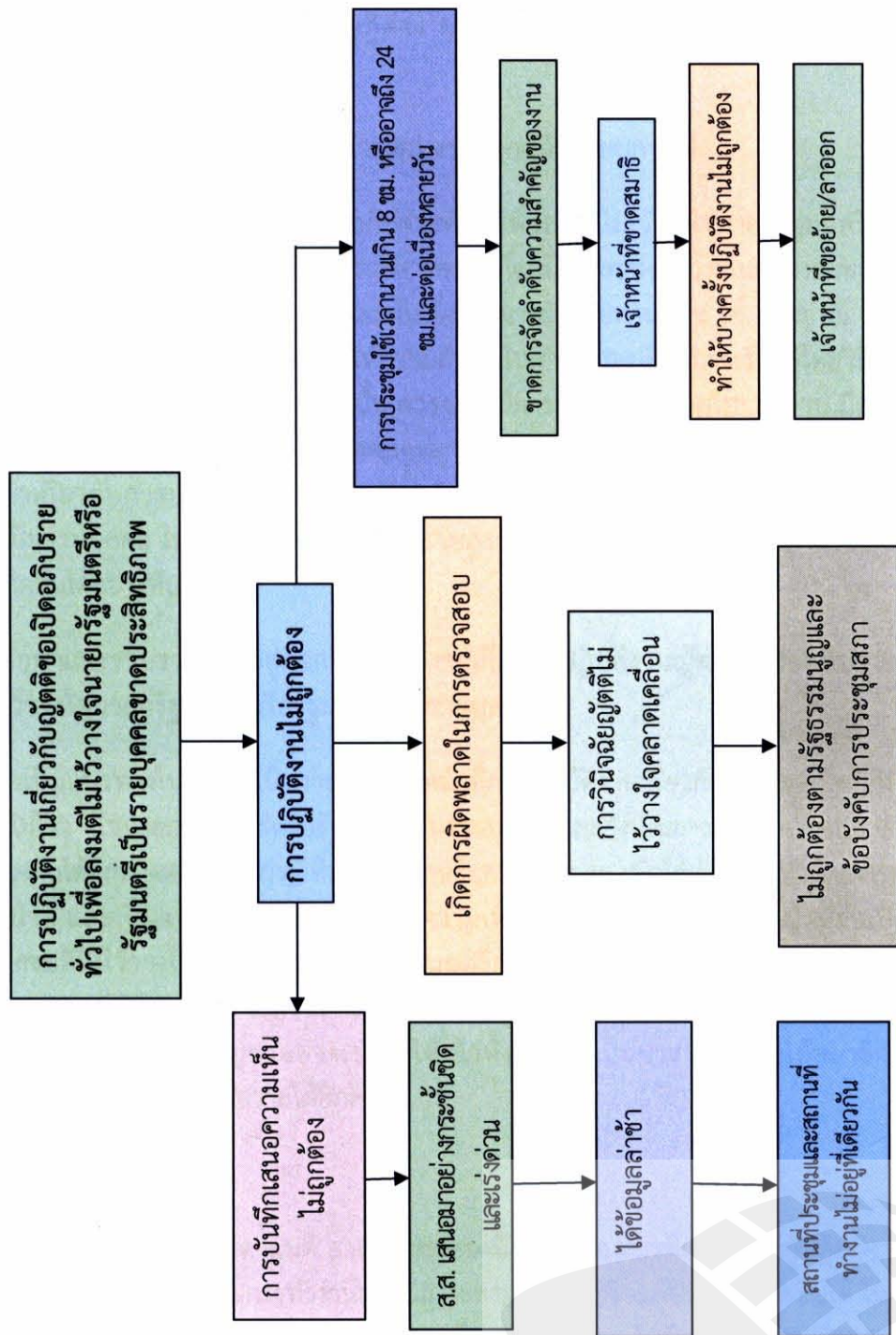
"เนื้อหาสาระทั้งหมดที่ปรากฏในเอกสารงานนี้จัดทำเพื่อการศึกษาและเขียนไว้ตามหลักจุดมุ่งหมายมีอาจนำไปเป็นแหล่งอ้างอิงเรื่องใด ๆ ทั้งสิ้น"

แผนผังปัญหาและสาเหตุ : การเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานเกี่ยวกับยุติข้อเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

แผนผังปัญหาและสาเหตุ : การเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานเกี่ยวกับยุติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

"เนื้อหาสาระทั้งหมดที่ปรากฏในเอกสารรายงานนี้จัดทำเพื่อการศึกษาระเบียบวิธีตามหลักอุดมทัศน์ที่มีอาณานิคมเป็นแห่งการพร้อมใจได้ ๖ ทั้งสิ้น"

จากสภาพปัญหาการปฏิบัติงานเกี่ยวกับอุบัติเหตุขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรของกลุ่มงานพระราชบัญญัติ และญัตติ 1 ที่ทำให้การปฏิบัติงานไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ซึ่งเมื่อศึกษาวิเคราะห์อย่างละเอียดและ ลึกซึ้งแล้ว สามารถนำแนวคิดหรือทฤษฎีต่าง ๆ ที่ได้นำเสนอไปแล้วมาเป็นช่องทาง ในการเพิ่ม ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานได้ ดังนี้

1. ควรมีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้และมีการสอนงานจากผู้มีประสบการณ์

การปฏิบัติงานเกี่ยวกับอุบัติเหตุขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี เป็นรายบุคคล จะต้องนำแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารความรู้โดยมีการสอนงานภายในกลุ่มงานพระราชบัญญัติ และญัตติ 1 ให้มีความรู้ความสามารถเท่าเทียมกัน ซึ่งมีอาจารย์หลายท่าน เช่น รศ. อัญญาณี คล้ายสุบรรณ และ ศ.นพ. วิจารย์ พานิช ที่มีแนวคิดโดยให้ความสำคัญในการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้โดยวิธีสอนงานจาก ประสบการณ์ความรู้ที่มีอยู่ในตัวบุคคล ดังนั้น ควรจะได้มีการประชุมกันภายในกลุ่มงาน มีการเล่าปัญหา ที่เกิดขึ้น และการแก้ไขปัญหาของแต่ละบุคคลจะสามารถทำให้เตรียมตัวรับกับสภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เฉพาะหน้าเกี่ยวกับการปฏิบัติงานอุบัติเหตุขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือ รัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรที่สามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาและสามารถแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างทันที่

2. มีการศึกษาและรวบรวมจัดทำคู่มือการดำเนินงานเกี่ยวกับปฏิบัติงานอุบัติเหตุขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อ ลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่การปฏิบัติงานเกี่ยวกับอุบัติเหตุขอเปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล และยังเป็นการลดความผิดพลาดในขั้นตอน การดำเนินงานได้อีกทางหนึ่งด้วย กรณีที่เกิดปัญหาหรือความยุ่งยาก เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน ของเจ้าหน้าที่ และเป็นแนวทางประกอบการทำความเข้าใจและการวินิจฉัยเกี่ยวกับอุบัติเหตุขอเปิดอภิปราย ทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ของเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และประธานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเทคนิคนี้สามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความผิดพลาดในการบันทึก เสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาอย่างเร่งรีบได้ อีกทั้งมีคู่มือก็เป็นประโยชน์เพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรได้มีข้อมูลไว้ใช้ในการอภิปรายได้อีกด้วย

3. มุ่งเน้นการทำงานเป็นทีม

ความผิดพลาดในการติดตามมติ สาเหตุใหญ่ของปัญหานี้คือ การที่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีการกิจ หลายอย่างมากเกินไป เทคนิคในการทำงานเป็นทีม จะสามารถลดหรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ในการทำงาน เป็นทีมนี้อาจจะใช้วิธีแบ่งผู้ปฏิบัติออกเป็นทีมย่อย ๆ ทีมละ 2 - 3 คน รับผิดชอบต่อการติดตามและยืนยัน มติเกี่ยวกับอุบัติเหตุขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ซึ่งเมื่อเกิดปัญหาตามสภาพที่ปรากฏ มีการกิจอื่นเกิดขึ้นในขณะที่ติดตามมติจะได้มีผู้ปฏิบัติในทีมนั้น ดำเนินการไปโดยยังมีผู้ปฏิบัติที่เหลืออยู่ในทีมติดตามมติเกี่ยวกับอุบัติเหตุขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลยังคงช่วยทีมงานในการติดตามมติได้ อย่างไรก็ตาม

ในทีมงานนั้น ๆ จะต้องมีความต้องการความสัมพันธ์ที่ดี (Need for Affiliation) ตามทฤษฎีความต้องการของแมคเคลลแลนด์ (McClelland's Socially Acquired Needs Theory) โดยจะต้องสร้างความรักใคร่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับบุคคลรอบข้างในลักษณะการพึ่งพาซึ่งกันและกัน และพร้อมรับงานทันทีที่เจ้าหน้าที่ในทีมติดภารกิจอื่น ดังนี้ ก็สามารถจะลดหรือแก้ไขปัญหาความผิดพลาดในการยืนยันมติได้

4. จัดฝึกอบรมเทคนิคในการประสานงาน

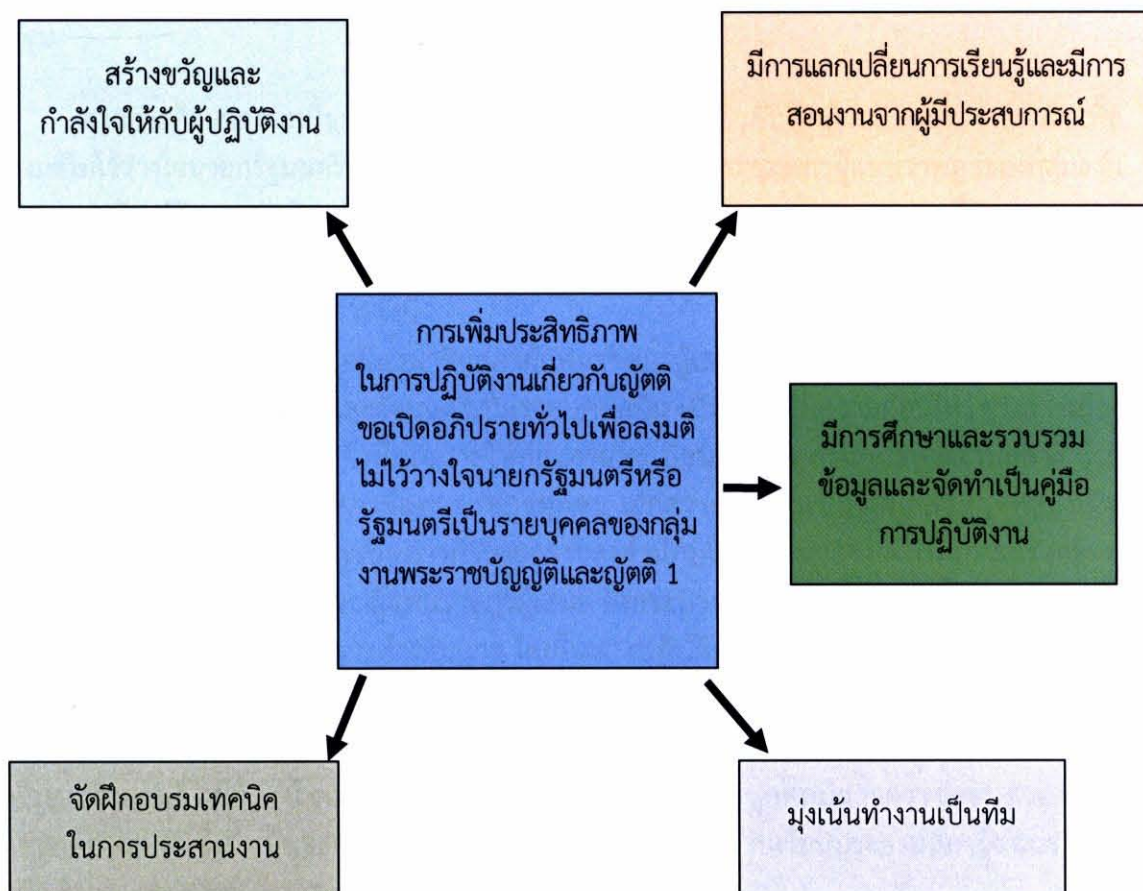
การประสานงานเป็นเทคนิคที่นับว่าสำคัญที่สุดของการปฏิบัติหน้าที่ในที่ประชุมสภา ซึ่งอาจารย์ท่านต่าง ๆ เช่น อุทัย หิรัญโต และสมิต สัจฉกร ก็ได้ให้ความสำคัญกับตัวผู้ปฏิบัติ เช่นจะต้องมีการจัดฝึกอบรม การฝึกทักษะความรู้ความสามารถ เพื่อที่จะให้ผู้ปฏิบัติมีความมั่นใจในการประสานงานและมีการใช้ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในการสร้างเครือข่ายต่อการประสานงาน มีการผูกมิตรไว้วางใจต่อกันก็จะทำให้ความผิดพลาดต่าง ๆ ลดลง

5. สร้างขวัญและกำลังใจให้กับผู้ปฏิบัติงาน

โดยที่งานในสำนักงานการประชุมจะมีลักษณะงานที่ผิดแปลกแตกต่างจากงานอื่น ๆ ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งจะต้องปฏิบัติงานต่อเนื่องมากเกินเวลาทำงานปกติต่อวันทำให้เกิดความเหนื่อยล้าจากการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะวันที่มีการประชุมสภาผู้แทนราษฎรปกติ หรือการประชุมสภาผู้แทนราษฎรนัดพิเศษ ทำให้ผู้ปฏิบัติเหนื่อยล้า อ่อนเพลีย และมีประสิทธิภาพลดลง การปฏิบัติงานต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนี้ถือเป็นการให้บริการอย่างหนึ่งตามที่อาจารย์สมิต สัจฉกร ได้กล่าวไว้ในเรื่องศิลปะการให้บริการ โดยให้ความสำคัญกับคนเป็นส่วนสำคัญในการสร้างการบริการที่ดี ดังนั้นถ้าหัวหน้าสามารถสร้างจิตสำนึกให้กับผู้ปฏิบัติให้เห็นต่อความสำคัญของงานที่ตนทำอยู่ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติเกิดความภาคภูมิใจต่องานที่รับผิดชอบ และให้เห็นว่าผู้ปฏิบัติเป็นผู้เสียสละต่อองค์กรในภาพรวมหรือเสียสละต่อชาติ แม้เป็นจักรกลเล็ก ๆ ในองค์กรเชื่อว่าผู้ปฏิบัติจะมีกำลังใจกำลังกายที่เพิ่มขึ้นในการปฏิบัติงาน รวมทั้งควรสร้างขวัญและกำลังใจให้กับผู้ปฏิบัติงาน และควรพิจารณาความดีความชอบอย่างยุติธรรมต่อผู้ปฏิบัติงานทุกคน

แผนผัง : การเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานเกี่ยวกับคดีขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ
นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

จากการศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานเกี่ยวกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรของกรุงเทพมหานคร พระราชบัญญัติและญัตติ 1 ในทางปฏิบัติพรรคร่วมฝ่ายค้านจะประสานงานมาที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรโดยตรงเพื่อขอให้รับดำเนินการบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมเป็นเรื่องด่วนซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในการดำเนินการดังนี้

1. การตรวจสอบลายมือชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้เสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลนั้น เป็นประเด็นความอ่อนไหวทางการเมือง เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร จึงมีนโยบายให้กลุ่มงานทะเบียนประวัติ สำนักบริหารงานกลาง ซึ่งมีฐานข้อมูลลายมือชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคน เอกสารดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นเอกสารอยู่ในชั้นความลับ และเป็นภารกิจโดยตรงของสำนักบริหารงานกลาง ดำเนินการตรวจสอบและรับรองลายมือชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้เสนอ ซึ่งกระบวนการตรวจสอบและรับรองลายมือชื่อดังกล่าวต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการ โดยในทางปฏิบัติกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ 1 สำนักการประชุม จะมอบหมายให้นิติกรเจ้าของเรื่องดำเนินการตรวจสอบควบคู่กันไปด้วย ซึ่งมีบ่อยครั้งที่การรับรองลายมือชื่อของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ร่วมเสนอญัตติเพื่อขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลมีการตรวจสอบลายมือชื่อไม่ถูกต้องตรงกันซึ่งจำเป็นจะต้องหาข้อยุติก่อนที่จะบันทึกเสนอกราบเรียนประธานสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาอนุญาตบรรจุระเบียบวาระการประชุม

2. การตรวจสอบเนื้อหาของญัตติว่ามีรูปแบบถูกต้องและมีเนื้อหาครบถ้วนตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาตรา 158 และมาตรา 159 ประกอบกับข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2551 หมวด 10 การเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ รวมถึงการตรวจสอบหลักฐานที่ได้เสนอขอให้ถอดถอนนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีต่อประธานวุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 270 และมาตรา 271 กรณีที่นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีถูกกล่าวหาว่ามีพฤติการณ์ร้ายผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ต้องใช้ระยะเวลาในการประสานงานกับผู้เสนอและสำนักงานเลขานุการวุฒิสภาเพื่อให้มีหนังสือยืนยันการยื่นถอดถอนดังกล่าว การเร่งรีบบรรจุระเบียบวาระการประชุมอาจทำให้เกิดข้อบกพร่องของญัตติในภายหลัง ซึ่งอาจจะนำมาสู่ประเด็นข้อโต้แย้งในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้

3. สำหรับกรณีที่มีคำสั่งสภาผู้แทนราษฎร เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบเอกสารข้อมูลและโสตทัศนวัสดุที่จะนำเสนอเพื่อประกอบการอภิปรายญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติ

ไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลนั้น ควรกำหนดหน่วยงานที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ ฝ่ายเลขานุการให้ชัดเจน รวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งในกรรมการซึ่งนอกจากจะประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้าน ข้าราชการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรในฐานะเจ้าหน้าที่ของสภาแล้ว ควรจะมีผู้แทนหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบข้อมูล โสัดทัศนวิสัยเป็นองค์คณะในกรรมการชุดนี้ด้วย ทั้งนี้ เพื่อหลีกเลี่ยงประเด็นข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการตัดต่อภาพและเสียงเนื่องจากเป็นประเด็นความอ่อนไหวทางการเมืองจากสถานการณ์การชุมนุมประท้วง และการสลายการชุมนุมของรัฐบาล ซึ่งต้องมีความชัดเจนก่อนจะวินิจฉัยว่าสมควรอนุญาตให้นำเสนอหรือไม่

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการจัดทำคู่มือการดำเนินงานเกี่ยวกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ และยังเป็นการลดความผิดพลาดในขั้นตอนการดำเนินงานได้อีกทางหนึ่งด้วย
2. ควรมีการจัดทำแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล กรณีที่เกิดปัญหาหรือความยุ่งยาก เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ และเป็นแนวทางการประกอบการทำความเข้าใจและการวินิจฉัยเกี่ยวกับญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ของเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และประธานสภาผู้แทนราษฎร ในกรณีที่มีปัญหาและความยุ่งยากเกิดขึ้น
3. ควรมีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้และมีการสอนงานจากผู้มีประสบการณ์ โดยควรจะได้มีการประชุมกันภายในกลุ่มงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและสามารถหาแนวทางในการแก้ไขได้อย่างทัน่วงที
4. ควรมีการใช้เทคนิคในการทำงานเป็นทีม โดยสร้างเป็นทีมงานย่อย ๆ ขึ้นในกลุ่มงานโดยให้มีการช่วยเหลือกันในกรณีมีภารกิจเกิดขึ้นซ้ำซ้อนกับผู้ปฏิบัติคนหนึ่ง ผู้ปฏิบัติที่เหลือก็จะสามารถเข้าช่วยเหลือได้โดยปฏิบัติงานทดแทนซึ่งกันและกันได้
5. จัดฝึกอบรมเทคนิคในการประสานงานและฝึกอบรมความรู้เฉพาะด้าน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติเกิดความมั่นใจในการทำงาน และประสานงานจนสามารถสร้างเครือข่ายของการประสานงานได้
6. ปลุกฝังจิตสำนึกให้ผู้ปฏิบัติงานเห็นถึงความสำคัญของงานที่ปฏิบัติจนเกิดความภาคภูมิใจ และควรพิจารณาความดีความชอบให้กับผู้ที่ปฏิบัติงานที่อุทิศเวลาให้กับทางราชการด้วยความอุทิศสละ และตั้งใจในการทำงานอย่างแท้จริง

บรรณานุกรม

ทิพพาวดี เมฆสุวรรณ.ประสิทธิภาพ.สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.กรุงเทพมหานคร : 2538.

รังสิมา มั่นใจอารย์.การเพิ่มประสิทธิภาพในองค์กร.กรุงเทพมหานคร :
บริษัทพัฒนาวิชาการ (2535) จำกัด.2550.

สมใจ ลักษณะ.การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน.พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร :
ศูนย์หนังสือสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.เพิ่มทรัพยากรพิมพ์.2547.

อุทัย ทิรัญโต.ศิลปศาสตร์ของนักบริหาร.กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.2520.

สมิต สัชฌุกร.เทคนิคการประสานงาน.กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สายธาร.2546.

ไพโรจน์ บาลัน.ทักษะการบริหารทีม.กรุงเทพมหานคร : เอ็กซ์เปอร์เน็ท.2551.

ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช.การจัดการความรู้ ฉบับนักปฏิบัติ.กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สุภาพใจ.2548.

รศ.อัญญาณี คล้ายสุบรรณ.การจัดการความรู้ฉบับปฐมบท.กรุงเทพมหานคร : เพชรเกษม
พรินติ้ง กรุ๊ป จำกัด.2550.

ดร.ประพนธ์ ผาสุขยืด.การจัดการความรู้ ฉบับมือใหม่หัดขับ.กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไยไหม.
2547.

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ - สกุล	นายวิมล กสิบุตร
วัน เดือน ปีเกิด	29 เมษายน 2502
การศึกษา	นิติศาสตรบัณฑิต
การศึกษาอบรม	- อบรมหลักสูตร การพัฒนานักกฎหมายภาครัฐ ระดับกลาง รุ่นที่ 5 โดยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ร่วมกับมหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน	นิติกรชำนาญการพิเศษ สำนักการประชุม สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

Legislative Institutional Repository of Thailand